

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 25.10.2016
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag

{ SWD(2016) 341 final }

{ SWD(2016) 342 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 16. marts 2011 fremsatte Kommissionen forslag til et direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. Forslaget, som stadig er under behandling i Rådet, er et af Kommissionens REFIT-initiativer og har til formål at give selskaber et fælles regelværk på selskabsbeskatningsområdet med henblik på at drive virksomhed i hele det indre marked. Forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag fra 2011 ville således give selskaber mulighed for at betragte Unionen som et fælles marked i selskabsskatteøjemed, hvilket ville lette deres grænseoverskridende aktiviteter og fremme handel og investeringer.

Det er i den seneste tid blevet tydeligt for det internationale samfund, at de nuværende regler for selskabsbeskatning ikke passer til de moderne forhold. Selskabernes indkomst beskattes generelt på nationalt niveau, men det økonomiske miljø er blevet mere globaliseret, mobilt og digitalt. Forretningsmodellerne og selskabsstrukturerne er blevet mere komplekse, hvilket gør det lettere at flytte rundt på overskud¹. Samtidig har forskellene mellem de nationale selskabsskattesystemer skabt gode forhold for udbredelsen af metoder til aggressiv skatteplanlægning i de sidste ti år. Når der udarbejdes nationale regler uden at tage hensyn til forretningsaktiviteternes grænseoverskridende dimension, kan der nemt opstå uoverensstemmelser i samspillet mellem forskellige nationale selskabsskatteordninger. Sådanne uoverensstemmelser skaber en risiko for dobbeltbeskatning eller dobbelt ikke-beskatning, dvs. slet ingen beskatning, hvilket forvrider det indre markeds funktion. Under disse omstændigheder finder medlemsstaterne det i stigende grad vanskeligt effektivt gennem ensidige foranstaltninger at bekæmpe former for aggressiv skatteplanlægning² for at forhindre udhulning af deres skattegrundlag og overførsel af overskud.

Et af Europas prioriterede mål i dag er at fremme holdbar vækst og bæredygtige investeringer i et mere fair og bedre integreret indre marked, og derfor er der behov for en ny ramme for fair og effektiv beskatning af selskabernes overskud. I den forbindelse udgør forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag et godt instrument til at henføre indkomst til det sted, hvor værdien skabes, ved hjælp af en formel baseret på tre ligeligt vægtede faktorer (aktiver, arbejdskraft og omsætning). Da disse faktorer er knyttet til det sted, hvor selskabet genererer sit overskud, kan de bedre modarbejde metoder til aggressiv skatteplanlægning end de vidt udbredte metoder for fastsættelse af interne afregningspriser til henførsel af overskud.

Foruden målet om at bekæmpe skatteundgåelse under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag viderefører det relancerede initiativ også ordningens egenskaber som et selskabsskattesystem, der fremmer grænseoverskridende handel og investeringer i det indre marked. I dag skal virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter håndtere op til 28 divergerende selskabsskattesystemer. Det er en byrdefuld proces, både tidsmæssigt og rent økonomisk, og det opsluger meget af den energi, der ellers kunne bruges til hovedformålet, nemlig at drive forretning. Det relancerede initiativ om et fælles konsolideret selskabsskattesystem indeholder de samme fordele som forslaget fra 2011, når det kommer til

¹ Kommissionens arbejdsdokument ([SWD\(2015\) 121 final](#)) giver en detaljeret oversigt over den historiske udvikling og aktuelle problemer og udfordringer i forbindelse med beskatning af multinationale overskud.

² "Aggressiv skatteplanlægning består i at udnytte alle teknikaliteter i et skattesystem eller uforeneligheder mellem to eller flere skattesystemer for at slippe med lavere skat" (Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning ([C\(2\) 8806 final](#))).

at forsyne selskabskoncerner, der har en skattepligtig tilstedeværelse i mindst én medlemsstat, med ét fælles regelværk for beregning af skattegrundlaget for hele Unionen, således at de kun skal have at gøre med en enkelt skatteforvaltning. Grænseoverskridende udligning af underskud vil stadig være et automatisk resultat af konsolideringen, og reglerne for interne afregningspriser vil ikke gælde internt i koncernen, da koncernens indtægter samlet set vil blive fordelt ved hjælp af fordelingsformlen.

Forskellene i forhold til forslaget fra 2011 er, at det relancerede initiativ indeholder obligatoriske regler for koncerner over en vis størrelse for at gøre systemet mere robust over for metoder for aggressiv skatteplanlægning. Det er dog også vigtigt, at reglerne er åbne (valgfrihed) for enheder, som er selskabsskattepligtige i Unionen, men som ikke opfylder betingelserne for automatisk at være bundet af de fælles regler.

Næste skridt i retning af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag

Den debat, der har været i Rådet siden 2011, har vist, at forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, som er et meget ambitiøst projekt, sandsynligvis ikke ville blive vedtaget i sin helhed uden en niveaudelt fremgangsmåde. Flere elementer (særlig skattekonsolidering) har været genstand for udførlige debatter og risikerer at spænde ben for andre af systemets grundlæggende elementer. For at undgå dette anbefalede Kommissionen i sin handlingsplan fra juni 2015 en trinvis fremgangsmåde til indførelsen af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. Det foreslås, at konsolideringsarbejdet udskydes, indtil der er skabt enighed om et sæt obligatoriske regler for et fælles grundlag, dvs. det fælles selskabsskattegrundlag. Det ændrer dog ikke ved det forhold, at Kommissionen fremsætter to forslag samtidigt, dvs. et om et fælles selskabsskattegrundlag og et andet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, og som led i et enkelt initiativ. Forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag fra 2011, som stadig er under behandling i Rådet, trækkes tilbage, i det øjeblik Kommissionen vedtager de nye forslag. Det er særlig vigtigt, at skattekonsolidering forbliver et afgørende element af initiativet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, da de vigtigste skattemæssige hindringer, som selskaberne står over for i Unionen, bedst kan håndteres inden for en konsolideret koncern.

Dette direktivforslag vedrører "andet trin" af den opdelte fremgangsmåde, dvs. efter at der er nået til politisk enighed om elementerne af det fælles grundlag. Indtil da vil forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag afvente behandling i Rådet. Forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag fastlægger betingelserne for at indgå i en koncern, de forskellige former, som en koncern kan tage, og indeholder regler om teknikaliteterne ved konsolidering. Foruden bestemmelser om de nødvendige justeringer i forbindelse med indtræden i og udtræden af en koncern indeholder retsaktens bestemmelser om virksomhedsomstruktureringer med fokus på specifikke spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koncerner og mere præcist, hvordan underskud og urealiserede kapitalgevinster skal behandles. Den indeholder også bestemmelser om forbindelser mellem koncernen og andre enheder, som primært vedrører behandlingen af indeholdt skat og skatenedslag for dobbelt beskatning. Et af forslagets vigtigste elementer er fordelingsformlen, dvs. den mekanisme hvorved koncernens konsoliderede skattegrundlag fordeles på de berørte medlemsstater. Ifølge reglerne for det fælles grundlag kan virksomhederne principielt fortsat anvende de nationale regler for administrering af deres skattetilsvær, men under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag kræves der en specifik forvaltningsramme, som passer til de grænseoverskridende koncerners struktur.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Relanceringen af forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag er et centralt element i Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i EU, som blev vedtaget den 17. juni 2015. I handlingsplanen peges der på fem centrale indsatsområder³. Den gennemgår de eksisterende selskabsskattepolitikker i Unionen og fremsætter et mål om at etablere et system for selskabsbeskatning i EU, hvorefter virksomhedernes overskud beskattes i den jurisdiktion, hvor værdien rent faktisk skabes. Det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag præsenteres som et helt afgørende initiativ, der vil være et særdeles effektivt redskab til at opfylde målene om en mere fair og effektiv beskatning.

Det relancerede forslag til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag indeholder desuden bestemmelser, som vil bidrage til gennemførelsen af nogle af aktionerne under OECD's BEPS-initiativ (udhuling af skattegrundlaget og overførsel af underskud). Disse elementer er nu medtaget i form af minimumsstandarder i det nyligt vedtagne rådsdirektiv 2016/1164/EU⁴ ("direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse"). Det bør forventes, at elementerne vedrørende bekæmpelse af skatteundgåelse i nævnte direktiv indlemmes i det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, men inden for den nye juridiske kontekst. Navnlig bør de nye normer skulle indgå i et fælles EU-dækkende selskabsskattesystem og udgøre absolutte regler i stedet for blot minimumsstandarder.

Nærværende initiativ om at relancere det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag har en fremtrædende plads blandt Kommissionens kommende projekter inden for mere fair beskatning. Planen er at præsentere det for offentligheden samme dag som forslaget til et direktiv om hybride mismatch, der involverer tredjelande (som vil ændre direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse) og et direktiv om tvistbilæggelse. Forslaget bygger desuden på nyligt vedtagne initiativer på skatteområdet: foruden direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse drejer det sig om ændringer af moder- og datterselskabsdirektivet (2014 og 2015) og forslaget om omarbejdning af direktivet om renter og royalties (2011). Initiativet vedrørende moder- og datterselskabsdirektivet og nogle af de ændringer, der er drøftet i forbindelse med direktivet om renter og royalties, afspejler de aktuelle politiske prioriteter om at styrke EU's skattelovgivning over for metoder til aggressiv skatteplanlægning.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag hører ind under Kommissionens initiativer til mere fair beskatning og vil hjælpe med at fjerne de hindringer, der skaber forvriddninger, som hæmmer det indre markeds rette funktion. Ud fra den forudsætning supplerer det EU-lovgivningen inden for selskabsret og stemmer i det store hele overens med andre projekter såsom kapitalmarkedsunionen og diverse initiativer vedrørende gennemsigtighed på skatteområdet, udveksling af oplysninger og bekæmpelse af hvidvask af penge.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union: 5 centrale indsatsområder (COM(2015) 302 final af 17.6.2015).

⁴ Rådets direktiv 2016/1164/EU af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Dette forslag falder ind under artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ifølge denne artikel skal foranstaltninger til indbyrdes tilnærmelse direkte indvirke på det indre markeds oprettelse eller funktion.

Relanceringen af initiativet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag skal gøre det lettere at drive virksomhed inden for Unionen ved at underkaste skattesubjekterne ét enkelt regelværk vedrørende selskabsskat, som vil gælde i hele det indre marked, og samtidig gøre systemet mere robust og modstandsdygtigt over for aggressiv skatteplanlægning. Begge målsætninger har betydelig og direkte indvirkning på det indre marked, netop fordi de sigter mod at fjerne hindringer for dets rette funktion.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Dette initiativ er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Selv om problematikkerne og bevæggrundene for at gribe ind, som beskrevet i de foregående afsnit, kan tilskrives forskellige omstændigheder, synes de skadelige virkninger kun at kunne håndteres effektivt gennem fælles tiltag, dvs. at en tilnærmelse af selskabsskattesystemerne i Unionen vil fjerne forvridningerne i markedet ved at skabe mere fair og sammenhængende skatteforhold for virksomhedernes aktivitet. Det er indlysende, at dette mål ikke kan nås ved ensidige og ukoordinerede tiltag i medlemsstaterne, men kun kan opfyldes ved tiltag på Unionsplan. Initiativer, der planlægges og implementeres enkeltvis af medlemsstaterne, vil blot fastholde og måske selv forværre den nuværende situation, eftersom skattesubjekterne stadig vil skulle håndtere 28 forskellige og ind imellem modstridende skattesystemer.

Formålet med den påtænkte relancering af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag er at imødegå behovet for øget vækst og jobskabelse i det indre marked og bekæmpe aggressiv skatteplanlægning. I bund og grund vil opfyldelsen af disse mål bidrage til at løse problemer, der dækker bredere end de enkelte medlemsstater og derfor i sagens natur kræver en fælles tilgang. Enhver foranstaltning vil således kun kunne give resultater, hvis reglerne anvendes på samme måde i hele det indre marked. I modsat fald vil selskabsskattelandskabet forblive opdelt med rig mulighed for den videre udbredelse af skattehindringer og illoyal skattekonkurrence.

De forskellige metoder til skatteundgåelse foregår desuden i dag primært på tværs af grænserne. Det er netop samspillet mellem forskellige skattesystemer, der giver mulighed for misbrug eller gør det lettere at udnytte uoverensstemmelser i samspillet mellem nationale selskabsskatte regler. Det forhold, at EU er et indre marked med en høj grad af integration, indebærer øget aktivitet på tværs af grænserne, hvilket understreger betydningen af at nå til enighed om fælles løsninger.

I betragtning af det påtænkte initiativs omfang og virkninger kan dets mål, nemlig at mindske de markedsforvridninger, som skyldes samspillet mellem 28 nationale skatteordninger, og at skabe mere gunstige investeringsvilkår i det indre marked, bedre nås på EU-plan.

Størsteparten af hovedelementerne af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag kan kun håndteres gennem fælles tiltag. For eksempel vil uoverensstemmelserne i den retlige kvalificering af enheder eller betalinger, som fører til dobbeltbeskatning eller dobbelt ikke-beskatning, blive udryddet i forhold mellem selskaber, som anvender de fælles selskabsskatte regler. Særskilte tiltag fra medlemsstaternes side vil i bedste fald kun kunne løse problemerne bilateralt. Grænseoverskridende udligning af underskud vil pr. definition

fungere bedst, hvis alle medlemsstaterne giver mulighed herfor, selv om den bilaterale tilgang ikke bør udelukkes som den næstebedste metode. Skattefrie koncernomstruktureringer, udryddelsen af komplekse koncerninterne afregningspriser og fordelingen af indtægter på koncernplan ved hjælp af en fast formel har et grænseoverskridende udsæt og kan alene håndteres inden for rammerne af fælles lovgivning.

- **Proportionalitetsprincippet**

De påtænkte foranstaltninger er både egnede til og nødvendige for at nå det ønskede mål. De går ikke videre end at ensrette selskabsskattegrundlaget, hvilket er en forudsætning for at få nedbrudt de identificerede hindringer, som forvrider det indre marked. Relanceringen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag begrænser ikke medlemsstaternes beføjelser til selv at bestemme omfanget af deres skatteindtægter for at nå deres budgetpolitiske mål. Det påvirker således ikke medlemsstaternes ret til at fastlægge deres egne selskabsskattesatser.

Til trods for at Kommissionen gentagne gange har slået til lyd for behovet for at koordinere national skattepraksis, er det tydeligt, at koordinering alene ikke er tilstrækkeligt til at fjerne de skatterelaterede forvridninger i det indre marked. Erfaringerne har vist, at koordinering er en langsommelig proces, og resultaterne af tidligere forsøg har indtil videre været beskedne. Koordineringen på skatteområdet vedrører desuden som oftest specifikke spørgsmål og kan ikke bruges til at løse de mange forskellige problemer, som selskaberne står over for i det indre marked, og som kræver en helhedsløsning.

Tanken er, at de områder under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, som vil være obligatoriske, opdeles således, at det kun vil gælde de nødvendige kategorier af skattesubjekter, nemlig selskabskoncerner over en vis størrelse. Det er typisk koncerner med høje indtægter, der råder over tilstrækkelige ressourcer til at give sig af med forskellige metoder til aggressiv skatteplanlægning.

Det følger heraf, at de påtænkte regler ikke vil gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå traktatens mål om et mere velfungerende indre marked.

- **Valg af retsakt**

De tidligere beskrevne forvridninger af det indre marked kan kun fjernes gennem retligt bindende regler og en fælles lovgivningsramme. Blød lovgivning ville være et risikabelt valg, da medlemsstaterne i så fald kunne beslutte slet ikke at gennemføre reglerne, eller det kunne føre til meget spredte gennemførelsesmetoder. Et sådant resultat er ikke ønskeligt. Det risikerer at begrænse skattesubjekternes retssikkerhed og skabe usikkerhed om opfyldelsen af målene om et koordineret og sammenhængende selskabsskattesystem i det indre marked. Da udformningen af det fælles skattegrundlag desuden bør formodes at få indvirkning på de nationale budgetter, navnlig på grund af fordelingsformlen, er det vigtigt, at reglerne for dets sammensætning anvendes ensrettet og konsekvent. Det er der langt større sikkerhed for med bindende regler.

Ifølge artikel 115 i TEUF "*udsteder Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed ..., direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det indre markeds oprettelse eller funktion.*" Traktaten fastsætter således præskriptivt, at lovgivning inden for direkte beskatning udelukkende må vedtages i form af direktiver. Ifølge artikel 288 i TEUF er et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. I forlængelse heraf

bør direktivet forblive af generel karakter, eftersom teknikaliteterne og de nærmere detaljer overlades til medlemsstaternes at fastlægge.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen arrangerede en offentlig høring for at inddrage alle interessenter og give interesserede parter mulighed for at give deres bidrag til relanceringen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. 175 parter deltog i høringsprocessen. De registrerede sammenslutninger bidrog med flest svar (37 %), efterfulgt af individuelle selskaber (32 %), hvoraf størstedelen var små og mellemstore virksomheder, hvilket understreger de mindre virksomheders interesse i forslaget.

Afhængigt af typen af respondenter er der forskellige holdninger til, hvorvidt et fælles konsolideres selskabsskattegrundlag er det rette instrument til at løse problemerne med overførsel af overskud og administrative byrder. Selv om forslaget generelt er blevet positivt modtaget, fokuserer NGO'erne og de offentlige organer særligt på, hvordan det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag vil påvirke skatteplanlægningen. Virksomhederne fokuserer derimod mere på vigtigheden af at mindske compliance-omkostningerne og på at skabe et erhvervsvenligt investeringsklima. De peger dog også på risikoen for at pådrage sig højere administrationsomkostninger, hvis reglerne om bekæmpelse af skatteundgåelse bliver for dominerende.

Besvarelserne af den offentlige høring er afspejlet i konsekvensanalysen. Der henvises hertil i flere afsnit og i et særligt bilag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Konsekvensanalysen indeholder resultaterne af tre undersøgelser.

1. CORTAX-undersøgelsen, som er foretaget af Kommissionens Fælles Forskningscenter. CORTAX-modellen er en generel ligevægtsmodel til at vurdere virkningerne af selskabsskatte reformer i 28 EU-lande under anvendelse af detaljerede data fra forskellige kilder.

2. Undersøgelse foretaget af Centre for European Economic Research (ZEW) om den virkning, som skattereformer til at fjerne ubalancen mellem gælds- og egenkapitalfinansiering, vil have på kapitalomkostningerne og de effektive skattesatser. Undersøgelsen fokuserer på den aktuelle ubalance i selskabsskattesystemerne i de 28 EU-lande, idet der ses nærmere på, om forskellige reformmuligheder i princippet ville kunne fjerne ubalancen og fremme investeringer.

3. Undersøgelse foretaget af Centre for European Economic Research (ZEW) om virkningerne af skatteplanlægning på de effektive skattesatser. I undersøgelsen undersøges effektive gennemsnitlige og marginale skattesatser, der inkorporerer muligheden for multinationale koncerners sofistikerede skatteplanlægningsstrategier, herunder præferenceordninger.

- **Konsekvensanalyse**

Der er især set på muligheden for at indføre et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. Et af de vigtigste valg, der skulle træffes, vedrører omfanget af et sådant grundlag, dvs. hvem det skal gælde for. De vigtigste løsningsmodeller, der er taget i betragtning, er hvorvidt det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag skal gøres obligatorisk for alle selskaber eller for blot en undergruppe. Der er set på flere modeller til at fjerne skævheden til fordel for gældsfinansiering, som skyldes de nuværende skattesystemer. Der er to overordnede muligheder: at give mulighed for fradrag for finansieringsomkostninger relateret til både gæld og egenkapital, eller slet ingen fradrag. Med hensyn til fremme af forskning og udvikling omfatter den vigtigste løsningsmodel et skattefradrag for udgifter til investeringer i forskning og udvikling af forskellig størrelse.

En vurdering af de forskellige muligheder har frembragt en foretrukket model: et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, som er obligatorisk for større selskaber, og som omfatter et "fradrag for vækst og investering" og et fradrag for udgifter til forskning og udvikling. Fradraget for vækst og investeringer er et fradrag for finansieringsomkostninger relateret til gæld og egenkapital inden for en vis grænse for at forhindre misbrug og aggressiv skatteplanlægning. Fradraget for udgifter til forskning og udvikling er udformet med henblik på som minimum at bevare de aktuelle skattefordele. Undersøgelsen viser, at det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag har klare fordele i forhold til alternativet, som ville indebære et fravalg af handling.

Hvis den foretrukne løsning gennemføres, ventes den at skabe mere fair skattesystemer og lige konkurrencevilkår, idet det vil fjerne incitamenterne til aggressiv skatteplanlægning i Unionen. Det vil således være lettere at sikre, at større selskaber betaler deres fair del af skatten, og det vil øge skattesubjekternes moralske adfærd. Det vil desuden bidrage til at fjerne de grænseoverskridende skattehindringer i Unionen. Skævhederne i selskabernes finansieringsbeslutninger vil blive mindsket med fradraget for vækst og investeringer, som bringer gældsfinansiering og egenkapitalfinansiering på lige fod. Skatteincitamenterne til fordel for forskning og udvikling opretholdes ikke kun, de øges og strømlines også.

Forslaget ventes at få positive økonomiske virkninger. Det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag med et fradrag for vækst og investeringer vil øge investeringerne og beskæftigelsen med op til henholdsvis 3,4 % og 0,6 %. Overordnet set vil det øge væksten med 1,2 %. Compliance-omkostningerne ventes at falde (10 % hvad angår tid, 2,5 % hvad angår omkostninger). Omkostningerne ved at oprette et datterselskab vil falde med op mod 67 % og således gøre det lettere for virksomheder (inklusive små og mellemstore virksomheder) at brede sig til udlandet.

Den foretrukne løsning ventes ikke at få nogen relevante miljøvirkninger. De sociale virkninger vil også være begrænsede.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Omkostningerne til overholdelse af skattereglerne udgør en stor byrde for virksomhederne, og en nedbringelse heraf vil skabe en stor fordel med hensyn til gennemførelsen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. Compliance-omkostningerne anslås for store selskaber at udgøre ca. 2 % af den betalte skat, mens de for små og mellemstore virksomheder udgør omkring 30 % af den betalte skat. Compliance-omkostningerne anslås at stige i takt med den grænseoverskridende aktivitet og antallet af datterselskaber. Data for skattereformer viser, at der blev foretaget mange reformer efter krisen, og at mange foranstaltninger var rettet mod en

styrkelse af de internationale rammer for bekæmpelse af skattesnyd. I lyset heraf er nedbringelsen af compliance-omkostningerne ved oprettelse af et nyt datterselskab en klar fordel: de tidsmæssige omkostninger ved oprettelse af et nyt datterselskab i en medlemsstat anslås at falde med 62-67 %. Hvis der ses på de faste omkostninger, dvs. uden engangsomkostninger til omstilling, anslås det i konsekvensanalysen, at tidsforbruget i forbindelse med compliance-aktiviteter vil falde med 8 % efter indførelsen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. På baggrund af disse tidsbesparelser kan der foretages en omtrentlig beregning af omfanget af samlede omkostningsbesparelser som følge af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. Hvis 5 % af de mellemstore selskaber udvider til udlandet, kan der ventes en engangsbesparelse på omkring 1 mia. EUR. Hvis alle multinationale foretagender anvender det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, vil de faste compliance-omkostninger kunne nedbringes med omkring 0,8 mia. EUR.

Skatteforvaltningerne vil have fordel af at skulle beskæftige sig mindre med spørgsmål om interne afregningspriser og behandle færre sager, i det omfang en selskabskoncerns skatteforhold primært vil blive behandlet i den medlemsstat, hvor moderselskabet er hjemmehørende. På den anden side vil de nationale myndigheder, så længe det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag ikke er obligatorisk for alle selskaber, fortsat opleve ekstra compliance-omkostninger som følge af opretholdelsen af to parallelle systemer.

For på mere forholdsmæssig vis at opfylde målet om et mere fair skattesystem foreslås det i den foretrukne løsningsmodel kun at gøre det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag obligatorisk for en bestemt gruppe af selskaber på grundlag af deres størrelse. Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder er således fritaget for den obligatoriske anvendelse af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. Ved at begrænse den obligatoriske anvendelse til selskabskoncerner med en konsolideret omsætning på over 750 mio. EUR vil størstedelen af den omsætning, der skabes af koncerner (ca. 64 %), blive omfattet af reglerne, samtidig med at det begrænser risikoen for at omfatte rent nationale koncerner. Tærsklen stemmer overens med den tilgang, der er anvendt ved andre EU-initiativer til bekæmpelse af skatteundgåelse. Samtidig giver forslaget de selskaber, som ikke pålægges at anvende reglerne under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, mulighed for at vælge at anvende systemet. Det giver små og mellemstore virksomheder samt mikrovirksomheder størst mulig fleksibilitet, idet de kan udnytte fordelene ved det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, uden at det dog er obligatorisk.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette direktivforslag har ingen budgetmæssige konsekvenser for Den Europæiske Union.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv vil Kommissionen foretage en evaluering af anvendelsen og rapportere herom til Rådet. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Se betragtning 18.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Dette forslag er det "andet trin" i den opdelte fremgangsmåde til indførelsen af et EU-dækkende selskabsskattesystem med grænseoverskridende konsolidering af de skattemæssige resultater blandt medlemmer af samme koncern.

- **Anvendelsesområde:** I modsætning til forslaget fra 2011, som indførte et valgfrit system for alle, vil dette forslag være obligatorisk for selskabskoncerner over en vis størrelse. Den størrelsesrelaterede tærskel vil tage udgangspunkt i den samlede konsoliderede omsætning i en koncern, der udarbejder konsoliderede regnskaber, som et selskab indgår i. De fælles regler vil desuden kunne anvendes valgfrit af en bred vifte af koncerner, som ikke kommer over denne tærskel.
- **Definition af koncern:** (uændret i forhold til forslaget fra 2011) Deltagelse i en konsolideret selskabskoncern fastsættes ud fra en toleddet test på basis af i) kontrol (mere end 50 % af stemmerettighederne) og ii) ejerskab (mere end 75 % af egenkapitalen) eller ret til del i overskud (mere end 75 % af rettighederne til del i overskud). De to tærskler for kontrol og ejerskab eller ret til del i overskud skal være opfyldt gennem hele skatteåret. I modsat fald vil det nødlidende selskab øjeblikkeligt skulle forlade koncernen. Der vil også være et mindstekrav om deltagelse i ni på hinanden følgende måneder for at fastslå koncernmedlemskab.
- **Virksomhedsomstruktureringer og beskatning af underskud og urealiserede kapitalgevinster:** (uændret i forhold til forslaget fra 2011) De foreslåede regler vedrører hovedsageligt behandlingen af underskud og urealiserede kapitalgevinster ved indtræden i og udtræden af en koncern.

Når et selskab indtræder i en koncern, vil **handelstab inden konsolideringen** blive fremført og udlignet i den forholdsmæssigt tildelte andel. Når et selskab forlader koncernen, allokeres det ikke tab, som er opstået under konsolideringsperioden. Dette forslag indeholder en præcisering af reglen fra 2011: I tilfælde af mere omfattende omstruktureringer, hvor mere end et selskab skal forlade en underskudsgivende koncern, indføres der en tærskel til at fastslå betingelserne for, hvornår et selskab ikke længere forlader en koncern uden tab, men tabet i stedet fordeles på hele den konsoliderede koncern.

Der indføres regler for **urealiserede kapitalgevinster** på anlægsaktiver, når disse aktiver afhændes inden for en kort periode efter deres indtræden i eller udtræden af koncernen. En medlemsstat (ved indtræden) eller koncernen (ved udtræden) gives ret til at beskatte de underliggende kapitalgevinster, i det omfang disse er skabt i deres skattemæssige område. Den skattemæssige behandling af kapitalgevinster, der har rod i selvskabte immaterielle aktiver, kræver desuden en mere tilpasset fremgangsmåde, der indebærer en vurdering af dem på grundlag af en passende indikator, dvs. omkostninger til forskning og udvikling, markedsføring og reklame over en nærmere angivet periode.

- **Indeholdt skat:** (uændret i forhold til forslaget fra 2011) Provenuet fra indeholdt skat på de rente- og royalties-betalinger, som skattesubjekter foretager, vil blive fordelt efter den formel, der gælder for året. Indeholdt skat af dividender vil ikke blive delt, da dividender i modsætning til renter og royalties udloddes efter skat og ikke giver anledning til eventuelle forudgående fradrag for alle koncernselskaber.
- **Bekæmpelse af misbrug af skattefritagelse:** (uændret i forhold til 2011) Skattefritagelsen ved afhændelse af andele nægtes, hvis den uretmæssigt også

anvendes ved salg af andre aktiver end andele. Dette er tilfældet, hvis aktiver flyttes inden for koncernen, uden skattemæssige konsekvenser, til et koncernmedlem, som derefter sælges ud af koncernen. Aktiverne vil, under dække af et frasalg af en virksomhed, være omfattet af den skattefritagelse, der gives ved afhændelse af aktiver. Samme behandling gælder ved koncerninterne overførsler af aktiver, som derefter sælges ud af koncernen inden for det samme eller det efterfølgende skatteår. I dette tilfælde foretages der en justering med henblik på at behandle aktivet som havende forladt koncernen fra den medlemsstat, hvor det oprindeligt kom fra, dvs. før den koncerninterne overførsel.

- **Fordelingsformel:** (uændret i forhold til forslaget fra 2011) Den vil bestå af tre ligeligt vægtede faktorer (arbejdskraft, aktiver og omsætning efter bestemmelsessted). Denne kombination afspejler en afbalanceret metode til fordeling af skattepligtigt overskud mellem de relevante medlemsstater. Arbejdskraftsfaktoren opdeles i lønudgifter og antal ansatte (hvor hver tæller 50 %) for at tage højde for forskelle i lønniveauet i Unionen og således give mulighed for en mere fair fordeling. Aktivfaktoren omfatter alle materielle anlægsaktiver. Immaterielle og finansielle aktiver indgår ikke i formlen på grund af deres ustadige art og risikoen for omgåelse af systemet. Disse faktorer og vægtninger bør sikre, at overskuddet beskattes dér, hvor det skabes. Som en undtagelse indføres der en sikkerhedsklausul med en alternativ metode til allokering af indkomst, ifald fordelingen ikke på rimelig vis repræsenterer omfanget af erhvervsaktiviteten.

Da den generelle ordning med fordelingsformlen ikke kan anvendes for visse erhverv med særlige kendetegn, vil der være regler om tilpassede formler, så det er lettere at imødekomme behovene i sektorer som finansielle tjenester og forsikring, olie og gas eller shipping og lufttransport.

- **Administrative procedurer:** I modsætning til forslaget fra 2011 begrænses de fælles administrative regler til den konsoliderede koncern. I princippet vil uafhængige skattesubjekter, som vælger at anvende reglerne under "første trin", stadig være underlagt de nationale administrative bestemmelser.

Koncerner vil have at gøre med én fælles skatteforvaltning ("hovedskattemyndigheden") i EU, altså en form for "one stop shop". Den vil være beliggende i den medlemsstat, hvor moderselskabet i koncernen ("hovedskattesubjektet") er skattemæssigt hjemmehørende. Hovedskattemyndigheden vil indlede og stå for koordineringen af kontroller. De nationale myndigheder i en medlemsstat, som et koncernmedlem oparbejder et skattepligtigt overskud i, kan anmode om indledning af kontrol.

Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor et koncernmedlem er hjemmehørende eller etableret, kan anfægte en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden vedrørende medlemsskab af en koncern eller en ændring af skatteansættelsen. Med henblik herpå indledes der en sag for retten i den medlemsstat, hvor hovedskattemyndigheden er beliggende. Tvister mellem skattesubjekter og skattemyndigheder vil blive behandlet af et administrativt organ, som er kompetent til at behandle klager i første instans efter loven i den medlemsstat, som hovedskattemyndigheden er beliggende i.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,
 efter en særlig lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Selskaber, som søger at drive erhvervsmæssig virksomhed på tværs af grænserne inden for Unionen, støder på store forhindringer og markedsforvridninger, som følge af at der findes 28 forskellige selskabsskattesystemer, der interagerer med hinanden. Samtidig er skatteplanlægningsstrukturene med tiden blevet stadig mere sofistikerede, efterhånden som de udvikler sig over forskellige jurisdiktioner og på effektiv vis udnytter teknikaliteterne i et skattesystem eller uforeneligheder mellem to eller flere skattesystemer med henblik på at reducere selskabernes skattetilsvær. Selv om sådanne situationer afdækker mangler, der er vidt forskellige i deres natur, er de med til at skabe hindringer for det indre markeds rette funktion. Tiltag for at løse disse problemer bør derfor være rettet mod begge disse former for markedssvigt.
- (2) For at fremme et velfungerende indre marked bør selskabsskattemiljøet i Unionen formes i overensstemmelse med princippet om, at selskaberne skal betale deres fair del af skatten i den eller de jurisdiktioner, hvor de generer deres overskud. Der bør derfor indføres mekanismer til at afskrække selskaber fra at udnytte uoverensstemmelser mellem nationale skattesystemer med henblik på at nedbringe deres skattetilsvær. Det er ligeledes vigtigt også at stimulere vækst og økonomisk udvikling i det indre marked ved at lette grænseoverskridende handel og selskabsinvesteringer. Det er derfor nødvendigt at fjerne risikoen for både dobbelt beskatning og dobbelt ikke-beskatning i Unionen ved at udrydde uoverensstemmelserne i samspillet mellem de nationale selskabsskattesystemer. Selskaberne har samtidig brug for let anvendelige skatteregler, så de kan udvikle deres erhvervsaktivitet og udvide på tværs af grænserne i Unionen. I den forbindelse bør der også gøres op med de tilbageværende tilfælde af diskrimination.

⁵ EUT C , , s. .

⁶ EUT C , , s. .

- (3) Som fremhævet i forslaget til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag⁷ fra den 16. marts 2011, vil et selskabsskattesystem, der behandler Unionen som et indre marked i forbindelse med beregning af selskabernes selskabsskattegrundlag, lette den grænseoverskridende aktivitet for selskaber, der er hjemmehørende i Unionen, og fremme målet om at gøre Unionen til et mere konkurrencedygtigt sted for internationale investeringer. Forslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag fra 2011 fokuserede på målet om at gøre det lettere for virksomheder at udvide deres erhvervsaktivitet inden for Unionen. Foruden det nævnte mål bør det også tages i betragtning, at det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag kan være et særdeles effektivt redskab til at skabe et mere velfungerende indre marked ved at bekæmpe ordninger for skatteundgåelse. Initiativet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag bør derfor lanceres på ny for på den ene side at tage hensyn til aspektet om erhvervsfremme og på den anden side initiativets bidrag til bekæmpelse af skatteundgåelse. Denne tilgang vil være den bedst egnede til at opfylde målet om at få bugt med forvridningerne af det indre markeds funktion.
- (4) På grund af behovet for at træffe hurtige foranstaltninger for at garantere det indre markeds rette funktion ved på den ene side at gøre det mere indbydende over for handel og investeringer og på den anden side mere modstandsdygtigt over for ordninger for skatteundgåelse, er det nødvendigt at opdele det ambitiøse initiativ om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag i to særskilte forslag. Der bør i første omgang vedtages regler for et fælles selskabsskattegrundlag, før opmærksomheden på det senere stadie rettes mod konsolidering.
- (5) Mange ordninger for aggressiv skatteplanlægning foregår ofte i en grænseoverskridende kontekst, hvilket betyder, at de deltagende selskabskoncerner må besidde et minimum af ressourcer. Ud fra den forudsætning og af hensyn til proportionaliteten, bør reglerne for det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag kun være obligatoriske for selskabskoncerner af en betydelig størrelse. Der bør derfor fastsættes en størrelsesrelateret tærskel, som tager udgangspunkt i de samlede konsoliderede indtægter i en koncern, der udarbejder konsoliderede regnskaber. For bedre at fremme målet om at lette handelen og investeringerne i det indre marked bør reglerne om det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag også være (valgfrit) tilgængelige for koncerner, der ikke opfylder betingelsen vedrørende størrelse.
- (6) Muligheden for deltagelse i en konsolideret selskabskoncern bør fastsættes ud fra en toleddet test på basis af i) kontrol (mere end 50 % af stemmerettighederne) og ii) ejerskab (mere end 75 % af egenkapitalen) eller ret til del i overskud (mere end 75 % af rettighederne til del i overskuddet). En sådan test vil sikre, at der er en høj grad af økonomisk integration mellem koncernmedlemmerne. For at sikre systemets integritet bør de to tærskler for kontrol og ejerskab eller ret til del i overskud være opfyldt gennem hele skatteåret; i modsat fald bør det nødlidende selskab øjeblikkeligt forlade koncernen. For at forhindre at der manipuleres med de skattemæssige resultater, f.eks. ved at selskaber indtræder i og udtræder af koncernen i korte perioder, bør der også gælde et mindstekrav om deltagelse i ni på hinanden følgende måneder for at fastslå koncernmedlemsskab.

⁷

Forslag til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (KOM(2011) 121 endelig/2 af 3.10.2011).

- (7) Bestemmelserne om virksomhedsomstrukturering bør sikre, at sådanne omstruktureringer har minimal virkning på medlemsstaternes eksisterende beskatningsrettigheder. Hver gang et selskab indlemmes i en koncern, bør den medlemsstat, hvori andre koncernmedlemmer er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende, derfor ikke skulle påtage sig ekstra omkostninger i forbindelse med underskud, som selskabet måtte have oparbejdet under et andet selskabsskattesystem, som selskabet var underlagt før dette direktiv. Handelstab, som et selskab, der indlemmes i en koncern, måtte have lidt før konsolideringen, bør således fremføres og modregnes i dette selskabs tildelte andel. I forlængelse heraf bør tab, der er lidt af et koncernmedlem i løbet af konsolideringsperioden, ikke udelukkende tildeles det pågældende koncernmedlem, men fordeles på hele koncernen. Ved mere omfattende omstruktureringer, hvor mere end et selskab forlader en underskudsgivende koncern, er det vigtigt at fastsætte en tærskel for at bestemme, hvornår et selskab ikke kan forlade en tabsgivende koncern uden at få tildelt tab til fremførsel. Der bør foretages en lignende justering for kapitalgevinster ved afhændelse af visse aktiver, hvis de afhændes kort tid efter deres indtræden i eller udtræden af en koncern sammen med et indtrædende eller udtrædende selskab. I sådanne tilfælde bør de medlemsstater, som kapitalgevinsterne er opstået i, have ret til at beskatte dem, selv om aktiverne måske ikke længere er underlagt deres skattejurisdiktion. Den skattemæssige behandling af kapitalgevinster, der har rod i selvskabte immaterielle aktiver, kræver en nærmere tilpasning, da disse aktiver ofte ikke er registreret i et selskabs regnskaber, og da der ikke synes at være en fast metode til præcist at værdiansætte dem. Kapitalgevinster bør derfor vurderes på grundlag af en passende indikator, dvs. omkostninger til forskning og udvikling eller til markedsføring og reklame over en nærmere angivet periode.
- (8) Indtægterne fra indeholdt skat på renter og royalties bør fordeles ud fra fordelingsformlen for det konsoliderede skattegrundlag for det skatteår, hvor skatten skal betales, for at opveje for at renter og royalties tidligere har givet anledning til fradrag, som hele koncernen kunne have fordel af. Indtægterne fra indeholdt skat på dividender bør dog ikke deles. I modsætning til renter og royalties udloddes dividender af overskud, som allerede er blevet beskattet, og udlodningen indebærer derfor ingen fordele for koncernmedlemmerne i form af fradrag af driftsudgifter.
- (9) For at forhindre at reglerne om skattefritagelse for gevinster på afhændelse af andele misbruges, bør denne fritagelse nægtes, hvis den uretmæssigt også anvendes ved salg af andre aktiver end andele. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der ved koncerninterne transaktioner uden skattemæssige konsekvenser flyttes aktiver til et koncernmedlem med henblik på efterfølgende at sælge andele i dette koncernmedlem og at lade de pågældende aktiver indgå i salget. I dette tilfælde vil aktiverne i praksis, under dække af salg af andele, være omfattet af den skattefritagelse, der gælder ved afhændelse af andele. Det er derfor også nødvendigt at indføre foranstaltninger for koncerninterne overførsler af aktiver, som efterfølgende sælges ud af koncernen inden for en periode på op til to år. Der bør navnlig foretages en justering med henblik på at behandle et aktiv som havende forladt koncernen fra den medlemsstat, hvor det oprindeligt kom fra, dvs. før den koncerninterne overførsel, og således forhindre, at aktiver (ikke andele) kunstigt overføres internt til medlemsstater med mere gunstige skatteordninger vedrørende kapitalgevinster fra afhændelse af aktiver.
- (10) Fordelingsformlen under det konsoliderede skattegrundlag bør bestå af tre ligeligt vægtede faktorer, nemlig arbejdskraft, aktiver og omsætning. Disse ligeligt vægtede faktorer bør afspejle en afbalanceret metode til fordeling af overskud mellem de relevante medlemsstater og sikre, at overskuddet beskattes, dér hvor det rent faktisk

skabes. Arbejdskraft og aktiver bør derfor henføres til den medlemsstat, hvor arbejdet udføres eller aktiverne befinder sig, hvorved oprindelsesmedlemsstatens interesser gives en passende vægtning, mens omsætningen bør henføres til den medlemsstat, som varerne eller tjenesterne leveres til. For at tage højde for forskelle i lønniveauet i Unionen og således sikre en fair fordeling af det konsoliderede skattegrundlag bør arbejdskraftfaktoren omfatte både lønudgifter og antal ansatte (hvor hver tæller for halvdelen). Aktivfaktoren bør derimod omfatte alle materielle anlægsaktiver, men ikke immaterielle og finansielle aktiver på grund af deres ustadige art og den deraf følgende risiko for omgåelse af reglerne i dette direktiv. Hvis fordelingen på grund af særlige omstændigheder ikke på rimelig vis repræsenterer omfanget af erhvervsaktiviteten, bør en sikkerhedsklausul give mulighed for at anvende en alternativ metode til allokering af indkomst.

- (11) På grund af de særlige forhold for visse sektorer, bl.a. finans- og forsikringssektoren, olie- og gassektoren eller rederisektoren, bør der anvendes en tilpasset formel til fordeling af det konsoliderede skattegrundlag.
- (12) For at sikre optimale fordele ved at have et fælles sæt konsoliderede skatteregler i hele Unionen til at bestemme koncernernes konsoliderede skattegrundlag bør koncernerne alene have at gøre med én enkelt skatteforvaltning ("hovedskattemyndigheden"). Hovedskattemyndigheden bør i princippet have hjemsted i den medlemsstat, hvor moderselskabet i koncernen er skattemæssigt hjemmehørende ("hovedskattesubjektet"). I den forbindelse er det vigtigt at fastlægge procedureregler for forvaltning af systemet.
- (13) Kontroller bør i princippet indledes og koordineres af hovedskattemyndigheden, men eftersom det første stadie, som består af en beregning af skattegrundlaget, foretages lokalt, bør de nationale myndigheder i alle de medlemsstater, som et koncernmedlems overskud skal beskattes i, også kunne anmode om indledning af en kontrol. For at beskytte det nationale skattegrundlag bør den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor et koncernmedlem er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende i form af et fast driftssted, derfor kunne indbringe en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden vedrørende en anmeldelse af etablering af en koncern eller en afgørelse vedrørende ændring af skatteansættelsen for domstolene i hovedskattemyndighedens medlemsstat. Tvister mellem skattesubjekter og skattemyndigheder bør behandles af et administrativt organ i første instans for at nedbringe antallet af sager, som når i retten. Dette organ bør være organiseret og fungere i overensstemmelse med loven i hovedskattesubjektets medlemsstat og have kompetence til at behandle sager i første instans.
- (14) Dette direktiv bygger på Rådets direktiv 2016/XX/EU om et fælles selskabsskattegrundlag (som fastlægger et fælles sæt selskabsskatte regler til beregning af skattegrundlaget), og det fokuserer på konsolideringen af det skattemæssige resultat for hele koncernen. Det vil derfor være nødvendigt at behandle samspillet mellem de to lovgivningsmæssige instrumenter og fastlægge bestemmelser for overgangen af visse elementer af skattegrundlaget til de nye regler for koncerner. Disse elementer bør især omfatte reglen om begrænsning af rentebetalinger, switch over-klausulen og reglerne for kontrollerede udenlandske selskaber samt hybride mismatch.

- (15) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁸. Enhver behandling af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv skal også være i overensstemmelse med de gældende nationale regler om beskyttelse af personoplysninger, som gennemfører direktiv 95/46/EF⁹, som vil blive erstattet af forordning (EU) 2016/679¹⁰, og med forordning (EF) nr. 45/2001¹¹.
- (16) Med henblik på at supplere eller ændre nogle af de ikke-væsentlige elementer i dette direktiv bør Kommissionen bemyndiges til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at i) tage hensyn til ændringer i medlemsstaternes love om selskabsformer og selskabsskatter og ændre bilag I og II i overensstemmelse hermed, ii) fastlægge yderligere definitioner, og iii) supplere reglen om begrænsning af retten til fradrag for rentebetalinger med regler for bekæmpelse af fragmentering med henblik på bedre at imødegå den risiko for skatteundgåelse, der kan opstå i forbindelse med koncerner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder blandt sagkyndige. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser til i) årligt at vedtage en liste over selskabsformer i tredjelande, som svarer til de selskabsformer, der er opført i bilag I, ii) vedtage retsakter med detaljerede regler for beregningen af arbejdskraft-, aktiv- og omsætningsfaktorerne, allokeringen af ansatte og lønudgifter, aktiver og omsætning til den respektive faktor samt værdiansættelsen af aktiver, iii) vedtage en retsakt om indførelse af en standardformular for anmeldelsen af etablering af en koncern, og iv) fastlægge regler om elektronisk konsolideret selvangivelse, den konsoliderede selvangivelses form, det selvstændige skattesubjekts selvangivelses form og påkrævet ledsagende dokumentation. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹².
- (18) Formålet med dette direktiv, nemlig at forbedre det indre markeds funktion ved at bekæmpe metoder til international skatteundgåelse og gøre det lettere for virksomheder at udvide på tværs af grænserne inden for Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved ensidige og forskelligartede tiltag i medlemsstaterne, fordi koordinerede tiltag er nødvendige for at opfylde disse målsætninger; de kan

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.1.1995, s. 31).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

således bedre opfyldes på Unionsplan, da direktivet er rettet mod mangler i det indre marked som følge af samspillet mellem forskellige nationale skatteregler, som påvirker det indre marked og hæmmer mulighederne for grænseoverskridende aktivitet, og Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, navnlig i betragtning af, at dets obligatoriske anvendelsesområde er begrænset til koncerner over en bestemt størrelse.

- (19) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹³ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til nærværende direktiv anser lovgiveren fremsendelse af sådanne dokumenter for at være begrundet.
- (20) Kommissionen bør være forpligtet til fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv at foretage en evaluering heraf og rapportere herom til Rådet. Medlemsstaterne bør være forpligtet til at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. Med dette direktiv indføres der et system til konsolidering af skattegrundlagene, som omhandlet i Rådets direktiv 2016/XX/EU¹⁴, for selskaber, der indgår i en koncern, og der indføres regler for, hvordan et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag allokeres mellem medlemsstaterne og forvaltes af de nationale skattemyndigheder.
2. Et selskab, der anvender reglerne i dette direktiv, ophører med at være undergivet de nationale selskabsskatte regler for så vidt angår alle anliggender, som reguleres ved dette direktiv, medmindre andet fremgår.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Reglerne i dette direktiv finder anvendelse for et selskab, som er oprettet i henhold til lovene i en medlemsstat, herunder dets faste driftssteder i andre medlemsstater, hvor selskabet opfylder alle følgende betingelser:
 - (a) det er organiseret i en af de i bilag I anførte former

¹³ Fælles politisk erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14).

¹⁴ [full title of the Directive (EUT L [], [], s. [])].

- (b) det er omfattet af en af de i bilag II anførte selskabsskatter eller af en tilsvarende, efterfølgende indført skat
 - (c) det er i regnskabsmæssig henseende en del af en konsolideret koncern med samlede konsoliderede indtægter på over 750 000 000 EUR i det regnskabsår, der går forud for det relevante regnskabsår
 - (d) det kan betegnes som et moderselskab eller et kvalificeret datterselskab, jf. artikel 5 i dette direktiv, og/eller har et eller flere faste driftssteder, jf. artikel 5 i direktiv 2016/XX/EU.
2. Dette direktiv finder også anvendelse for et selskab, der er oprettet i henhold til lovene i et tredjeland, for så vidt angår dets faste driftssteder i en eller flere medlemsstater, hvor selskabet opfylder betingelserne i stk. 1, litra b) til d).
- Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt selskabet opfylder betingelsen i stk. 1, litra a), er det tilstrækkeligt, at selskabet i et tredjeland er organiseret i en form svarende til en af de i bilag I anførte former. Med henblik på stk. 1, litra a), vedtager Kommissionen årligt en liste over selskabsformer i tredjelande, der svarer til de selskabsformer, der er anført i bilag I. Den pågældende gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 77, stk. 2. Det forhold, at en selskabsform i et tredjeland ikke er medtaget på listen, forhindrer ikke, at dette direktiv anvendes for denne selskabsform.
3. Et selskab, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra a), b) og d), men ikke opfylder betingelserne i stk. 1, litra c), kan vælge at anvende reglerne i dette direktiv i en periode på fem skatteår, herunder også for dets faste driftssteder i andre medlemsstater. Denne periode forlænges automatisk med efterfølgende perioder på fem skatteår, medmindre der gives meddelelse om afbrydelse, jf. artikel 47, stk. 2. Betingelserne i stk. 1, litra a), b) og d), skal være opfyldt ved hver forlængelse.
4. Reglerne i dette direktiv finder ikke anvendelse for rederier, der er omfattet af en særlig skatteordning. Rederier, der er omfattet af en særlig skatteordning, tages med i betragtning ved fastsættelsen af, hvilke selskaber der er medlem af samme koncern, jf. artikel 5 og 6.
5. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 75 for at ændre bilag I og II med henblik på at tage hensyn til ændringer af medlemsstaternes love vedrørende selskabsformer og selskabsbeskatning.

Artikel 3 *Definitioner*

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "skattesubjekt": som defineret i artikel 4, nr. 1), i direktiv 2016/XX/EU
- (2) "selvstændigt skattesubjekt": et selskab, der ikke er underlagt reglerne i dette direktiv, men som har valgt at anvende reglerne i direktiv 2016/XX/EU
- (3) "ikke-skattesubjekt": som defineret i artikel 4, nr. 2), i direktiv 2016/XX/EU
- (4) "hjemmehørende skattesubjekt": som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv 2016/XX/EU
- (5) "ikke-hjemmehørende skattesubjekt": som defineret i artikel 4, nr. 4), i direktiv 2016/XX/EU

- (6) "indtægter": som defineret i artikel 4, nr. 5), i direktiv 2016/XX/EU
- (7) "udgifter": som defineret i artikel 4, nr. 6), i direktiv 2016/XX/EU
- (8) "skatteår": som defineret i artikel 4, nr. 7), i direktiv 2016/XX/EU
- (9) "overskud": som defineret i artikel 4, nr. 8), i direktiv 2016/XX/EU
- (10) "underskud": som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv 2016/XX/EU
- (11) "hovedskattesubjekt": en af følgende:
 - (a) et hjemmehørende skattesubjekt, som udgør en koncern sammen med sine kvalificerede datterselskaber, sammen med et eller flere af sine faste driftssteder beliggende i en eller flere andre medlemsstater, eller sammen med et eller flere faste driftssteder for et kvalificeret datterselskab, som er hjemmehørende i et tredjeland
 - (b) et hjemmehørende skattesubjekt udpeget af en koncern, der udelukkende består af to eller flere hjemmehørende skattesubjekter, som er umiddelbart kvalificerede datterselskaber i det samme moderselskab hjemmehørende i et tredjeland
 - (c) et hjemmehørende skattesubjekt, som er det kvalificerede datterselskab i et moderselskab hjemmehørende i et tredjeland, når det pågældende hjemmehørende skattesubjekt udelukkende udgør en koncern med hensyn til et eller flere faste driftssteder for sit moderselskab
 - (d) et fast driftssted udpeget af et ikke-hjemmehørende skattesubjekt, der udelukkende udgør en koncern med hensyn til sine faste driftssteder beliggende i to eller flere medlemsstater
- (12) "konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende": som defineret i artikel 4, nr. 10), i direktiv 2016/XX/EU
- (13) "forskning og udvikling": som defineret i artikel 4, nr. 11), i direktiv 2016/XX/EU
- (14) "låneomkostninger": som defineret i artikel 4, nr. 12), i direktiv 2016/XX/EU
- (15) "overstigende låneomkostninger": som defineret i artikel 4, nr. 13), i direktiv 2016/XX/EU
- (16) "skattemæssig værdi": som defineret i artikel 4, nr. 17), i direktiv 2016/XX/EU
- (17) "markedsværdi": som defineret i artikel 4, nr. 18), i direktiv 2016/XX/EU
- (18) "anlægsaktiver": som defineret i artikel 4, nr. 19), i direktiv 2016/XX/EU
- (19) "finansielle aktiver": som defineret i artikel 4, nr. 20), i direktiv 2016/XX/EU
- (20) "økonomisk ejer": som defineret i artikel 4, nr. 28), i direktiv 2016/XX/EU
- (21) "finansielt selskab": som defineret i artikel 4, nr. 29), i direktiv 2016/XX/EU
- (22) "koncernmedlem": alle skattesubjekter, der tilhører samme koncern, jf. artikel 5 og 6. Hvis et skattesubjekt opretholder en skattepligtig tilstedeværelse i en eller flere andre medlemsstater end den, som det er skattemæssigt hjemmehørende i, behandles hver enkelt skattepligtig tilstedeværelse som et koncernmedlem
- (23) "konsolideret skattegrundlag": summen af alle koncernmedlemmers skattegrundlag som beregnet i overensstemmelse med direktiv 2016/XX/EU

- (24) "koncernintern transaktion": enhver transaktion mellem parter, der indgår i den samme koncern på det tidspunkt, hvor transaktionen foretages og de hertil knyttede indtægter og udgifter pådrages
- (25) "tildelt andel": den andel af en koncerns konsoliderede skattegrundlag, som allokeres til et koncernmedlem i overensstemmelse med kapital VIII
- (26) "kompetent myndighed": den myndighed, som udpeges af hver enkelt medlemsstat til at administrere alle anliggender vedrørende gennemførelsen af dette direktiv
- (27) "hovedskattemyndighed": den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor hovedskattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende eller, hvis der er tale om et fast driftssted for et ikke-hjemmehørende skattesubjekt, den medlemsstat, som det faste driftssted er beliggende i
- (28) "national selskabsskattelov": som defineret i artikel 4, nr. 32), i direktiv 2016/XX/EU.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 75 med henblik på at fastlægge definitioner af flere begreber.

KAPITEL II

REGLER OM HJEMSTED OG TERRITORIALITET

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. Et selskab, som har sit registrerede kontor, vedtægtsmæssige hjemsted eller sæde for den faktiske ledelse i en medlemsstat, og som ikke ifølge bestemmelserne i en aftale, der er indgået af den pågældende medlemsstat med et tredjeland, betragtes som skattemæssigt hjemmehørende i det pågældende tredjeland, anses for at være hjemmehørende i skattemæssigt henseende i den pågældende medlemsstat.
2. Et selskab, der er skattemæssigt hjemmehørende i mere end én medlemsstat, anses for at være hjemmehørende i den medlemsstat, hvor det har sit sæde for den faktiske ledelse.
3. Hvis sædet for den faktiske ledelse for et koncernmedlem, der er aktivt inden for søtransport eller transport ad indre vandveje, er om bord på et skib eller en båd, anses koncernmedlemmet for at være skattemæssigt hjemmehørende i den medlemsstat, hvor skibet eller båden har sin hjemhavn, eller hvis der ikke er en sådan hjemhavn, i den medlemsstat, hvor skibsrederen er skattemæssigt hjemmehørende.
4. Et hjemmehørende skattesubjekt skal svare skat af al indkomst, uanset om denne indkomst har oprindelse i eller uden for den medlemsstat, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende.
5. Et ikke-hjemmehørende skattesubjekt skal svare skat af al indkomst hidrørende fra aktiviteter, det udfører gennem en fast driftssted i en medlemsstat.

KAPITEL III

KONSOLIDERING

Artikel 5

Moderselskab og kvalificerede datterselskaber

1. Et kvalificeret datterselskab er ethvert direkte datterselskab og ethvert datterselskab på lavere niveau, hvori moderselskabet besidder følgende rettigheder:
 - (a) råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne og
 - (b) en ejerandel på mere end 75 % af datterselskabets kapital eller ejerskab over mere end 75 % af rettighederne til del i overskud.
2. Med henblik på beregning af de i stk. 1 omhandlede tærskler for datterselskaber på lavere niveau gælder følgende regler:
 - (a) når tærsklen for stemmerettigheder er nået for et datterselskab, anses moderselskabet for at besidde 100 % af disse rettigheder
 - (b) retten til del i overskud og ejerskab af kapital beregnes ved at multiplicere de interesser, der besiddes både direkte og indirekte i datterselskaber i hvert led. Ejerandele på 75 % eller derunder, som besiddes direkte eller indirekte af moderselskabet, herunder andele i selskaber hjemmehørende i et tredjeland, medtages også i beregningen.

Artikel 6

Koncerner

1. Et hjemmehørende skattesubjekt udgør en koncern sammen med:
 - (a) alle dets faste driftssteder beliggende i andre medlemsstater
 - (b) alle faste driftssteder beliggende i andre medlemsstater, som tilhører dets kvalificerede datterselskaber, der er skattemæssigt hjemmehørende i tredjelande
 - (c) alle dets kvalificerede datterselskaber, som er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, herunder disse datterselskabers faste driftssteder, hvis de er beliggende i en medlemsstat
 - (d) andre hjemmehørende skattesubjekter, herunder deres faste driftssteder i en medlemsstat, når disse hjemmehørende skattesubjekter er kvalificerede datterselskaber til et ikke-skattesubjekt, som er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland, er organiseret i en selskabsform svarende til de i bilag I anførte og opfylder betingelsen i artikel 2, stk. 1, litra c).
2. Et ikke-hjemmehørende skattesubjekt udgør en koncern for så vidt angår alle dets faste driftssteder beliggende i en eller flere medlemsstater og alle dets kvalificerede datterselskaber, som er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, herunder disse datterselskabers faste driftssteder, når disse også er beliggende i en eller flere medlemsstater.

3. Et selskab, der er under konkursbehandling eller likvidation, kan ikke blive medlem af en koncern. Et skattesubjekt, der erklæres konkurs eller likvideres, skal øjeblikkeligt forlade koncernen.

Artikel 7 *Effekt af konsolidering*

1. Skattegrundlagene for alle medlemmer af en koncern lægges sammen til et konsolideret skattegrundlag.
2. Er det konsoliderede skattegrundlag negativt, fremføres underskuddet og modregnes i det næste positive konsoliderede skattegrundlag. Er det konsoliderede skattegrundlag positivt, fordeles det i overensstemmelse med kapitel VIII.

Artikel 8 *Tidspunkt*

1. Et skattesubjekt, som er medlem af en koncern, skal opfylde tærskelværdierne i artikel 5 uden afbrydelse gennem hele skatteåret.
2. Et skattesubjekt bliver medlem af en koncern på den dato, hvor tærskelværdierne i artikel 5 er nået. Tærskelværdierne skal være opfyldt i mindst ni på hinanden følgende måneder; i modsat fald behandles skattesubjektet, som om det aldrig har været medlem af koncernen.
3. Et skattesubjekt ophører med at være medlem af en koncern, dagen efter det ikke længere opfylder tærskelværdierne i artikel 5.

Artikel 9 *Eliminering af koncerninterne transaktioner*

1. Med undtagelse af de tilfælde, der er nævnt i artikel 42, andet afsnit, og artikel 43, ses der ved beregningen af det konsoliderede skattegrundlag bort fra gevinster og tab hidrørende fra koncerninterne transaktioner.
2. Koncerner skal anvende en konsekvent og passende dokumenteret metode til registrering af koncerninterne transaktioner. Koncerner kan alene ændre denne metode af velbegrundede kommercielle årsager og kun ved begyndelsen af et skatteår.
3. Metoden til registrering af koncerninterne transaktioner skal give mulighed for at identificere alle koncerninterne overførsler og salg til den laveste kostpris for ikke-afskrivningsberettigede aktiver eller den skattemæssige værdi for afskrivningsberettigede aktiver.
4. Koncerninterne overførsler ændrer ikke status for selvskabte immaterielle aktiver.

Artikel 10 *Indeholdelse af skat og kildebeskatning*

Der foretages ikke indeholdelse af skat eller pålægges anden kildeskat på koncerninterne transaktioner.

KAPITEL IV

INDTRÆDEN I OG UDTRÆDEN AF KONCERNEN

Artikel 11

Anlægsaktiver ved indtræden af koncernen

1. Hvis et skattesubjekt på datoen for dets indtræden i en koncern er den økonomiske ejer af ikke-afskrivningsberettigede eller individuelt afskrivningsberettigede anlægsaktiver, og nogle af disse aktiver afhændes inden for fem år efter datoen for skattesubjektets indtræden i koncernen, foretages der en justering af den tildelte andel for det koncernmedlem, der på datoen for indtræden havde det økonomiske ejerskab over disse aktiver, ved at lægge provenuet fra afhændelsen oven i den tildelte andel og fratrække kostprisen for ikke-afskrivningsberettigede aktiver og den skattemæssige værdi for afskrivningsberettigede aktiver fra denne andel. Justeringen foretages i det skatteår, hvor afhændelsen af aktiverne finder sted.
2. Den justering, der er omhandlet i stk. 1, foretages også ved finansielle aktiver, med undtagelse af egne andele og interesser, som giver anledning til skattefritaget indkomst.
3. Der foretages ikke en justering efter stk. 1, hvis det skattesubjekt, der indtræder i koncernen, kommer fra en anden koncern, som var underlagt reglerne i dette direktiv.
4. Ved anvendelsen af denne artikel anses et skattesubjekt, der som følge af en virksomhedsomstrukturering ikke længere eksisterer eller ikke længere har et fast driftssted i den medlemsstat, som det var skattemæssigt hjemmehørende i på datoen for dets indtræden i koncernen, for at have et fast driftssted i denne medlemsstat.

Artikel 12

Langfristede kontrakter ved indtræden i koncernen

1. Indtægter og udgifter, som ifølge artikel 22, stk. 2 og 3, i direktiv 2016/XX/EU, anses for at være optjent eller pådraget, før reglerne i nærværende direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, men som endnu ikke var medregnet i skattegrundlaget efter den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, medregnes eller fratrækkes i den tildelte andel for det pågældende koncernmedlem i overensstemmelse med reglerne om tidspunkter i den nationale lov.
2. Indtægter, som er blevet beskattet efter national selskabsskattelov, før reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, til et højere beløb, end hvad der ville blive medregnet i skattegrundlaget efter artikel 22, stk. 2, i direktiv 2016/XX/EU, fratrækkes i den tildelte andel for det pågældende koncernmedlem i det første skatteår, hvor reglerne i dette direktiv anvendes.
3. Hvis den andel, der tildeles et koncernmedlem i et skatteår, ikke er tilstrækkelig til fuldt ud at modsvare de fradragsberettigede beløb, der er omhandlet i stk. 1 og 2, fremføres de uudnyttede beløb til kommende år, indtil de er modsvaret i den andel, der er tildelt det pågældende koncernmedlem.

Artikel 13

Hensættelser, indtægter og fradrag ved indtræden i koncernen

1. Hensættelser og fradrag for uerholdelige fordringer som omhandlet i artikel 23 og 25 i direktiv 2016/XX/EU er alene fradragsberettigede, i det omfang de kan henføres til aktiviteter eller transaktioner, der er udført, efter at reglerne i nærværende direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet.
2. Indtægter, som ifølge artikel 16 i direktiv 2016/XX/EU, anses for at være optjent, før reglerne i nærværende direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, men som endnu ikke var medregnet i skattegrundlaget efter den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, medregnes i den tildelte andel for det pågældende koncernmedlem i overensstemmelse med reglerne om tidspunkter i den nationale selskabsskattelov.
3. Udgifter, som er pådraget, efter at reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, men som vedrører aktiviteter eller transaktioner, der er udført forinden, og for hvilke der ikke er givet fradrag efter national selskabsskattelov, kan kun fradrages i den tildelte andel for det relevante koncernmedlem, medmindre disse udgifter er pådraget mere end fem år efter, at skattesubjektet indtrådte i koncernen.

Udgifter, som er pådraget efter national selskabsskattelov, og som endnu ikke var blevet fradraget, da reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, kan kun fradrages i den tildelte andel for det relevante skattesubjekt som beregnet i overensstemmelse med dette direktiv i lige store beløb fordelt over fem år. Udgifter, der omfatter låneomkostninger, fradrages i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2016/XX/EU.

Hvis den andel, der er tildelt et koncernmedlem i et skatteår, ikke er tilstrækkelig til fuldt ud at fradrage de beløb, der er omhandlet i første og andet afsnit, fremføres de uudnyttede beløb til kommende år, indtil de er modsvaret i den andel, der er tildelt det pågældende koncernmedlem.
4. Beløb, der er blevet fradraget, før reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, må ikke fradrages på ny.

Artikel 14

Tidspunkt for afskrivning ved indtræden i eller udtræden af koncernen

Afskrivningen af aktiver tilhørende et skattesubjekt, der indtræder i eller udtræder af en koncern i løbet af et skatteår, beregnes i forhold til antallet af kalendermåneder, hvor skattesubjektet var medlem af koncernen i det pågældende skatteår.

Artikel 15

Underskud før indtræden

Uudnyttede underskud, som et skattesubjekt har oparbejdet efter national selskabsskattelov eller direktiv 2016/XX/EU, før reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, kan modregnes i den tildelte andel for dette koncernmedlem, hvis og i det omfang det er tilladt efter national selskabsskattelov eller direktiv 2016/XX/EU.

Artikel 16
Ophør af en koncern

Koncernens skatteår ophører, når koncernen opløses. Det konsoliderede skattegrundlag og eventuelle uudnyttede underskud i koncernen allokeres hvert enkelt koncernmedlem i henhold til kapitel VIII på grundlag af værdien af fordelingsfaktorerne i skatteåret for ophøret.

Artikel 17
Afskrivning ved ophør af en koncern

Når en koncern ophører, beregnes afskrivningen af dens aktiver i skatteåret for ophøret i forhold til antallet af kalendermåneder, som koncernen har været aktiv i i det pågældende skatteår.

Artikel 18
Underskud efter koncernens ophør

Efter en koncerns ophør behandles dens underskud som følger:

- (a) underskud hos et skattesubjekt, der vælger at anvende reglerne i direktiv 2016/XX/EU, fremføres og modregnes i overensstemmelse med artikel 41 i nævnte direktiv
- (b) underskud hos et skattesubjekt, som indtræder i en anden koncern, fremføres og modregnes i det relevante koncernmedlems tildelte andel, jf. dog betingelserne i artikel 41, stk. 3, i direktiv 2016/XX/EU
- (c) underskud hos et skattesubjekt, der vender tilbage til national selskabsskattelov, fremføres og modregnes efter den nationale selskabsskattelov, der bliver gældende, som om disse tab var opstået, mens skattesubjektet var underlagt den pågældende lov.

Artikel 19
Anlægsaktiver ved udtræden af koncernen

Provenu fra ikke-afskrivningsberettigede eller individuelt afskrivningsberettigede anlægsaktiver, bortset fra dem, der gav anledning til en reduceret fritagelse efter artikel 24, som afhændes, senest tre år efter at det skattesubjekt, som har det økonomiske ejerskab over disse aktiver, udtræder af koncernen, medregnes i koncernens konsoliderede skattegrundlag i året for afhændelsen. Omkostningerne ved ikke-fradragsberettigede anlægsaktiver og den skattemæssige værdi af individuelt afskrivningsberettigede anlægsaktiver fradrages i skattegrundlaget.

Samme regel anvendes ved finansielle aktiver, med undtagelse af egne andele og interesser, som giver anledning til skattefritaget indkomst.

Provenu fra disse afhændelser, som medregnes i koncernens konsoliderede skattegrundlag, beskattes ikke på anden vis.

Artikel 20
Selvskabte immaterielle aktiver

Udtræder et skattesubjekt, som er den økonomiske ejer af et eller flere selvskabte immaterielle aktiver, af koncernen, medregnes et beløb svarende til de omkostninger, der er pådraget for disse aktiver til forskning, udvikling, markedsføring og reklame i de forudgående

fem år, i det konsoliderede skattegrundlag, som det er beregnet ved udgangen af skatteåret. Det medregnede beløb kan dog ikke overstige værdien af aktiverne på tidspunktet for skattesubjektets udtræden af koncernen. Disse omkostninger tilskrives det udtrædende skattesubjekt og behandles efter den nationale selskabsskattelov, der efterfølgende vil gælde for det pågældende skattesubjekt; hvis skattesubjektet indtræder i en anden koncern, tilskrives disse omkostninger i det skatteår, hvor skattesubjektet indtrådte i den anden koncern.

Artikel 21

Underskud ved udtræden af koncernen

Underskuddet fordeles ikke til et koncernmedlem, som udtræder af en koncern.

KAPITEL V

VIRKSOMHEDSOMSTRUKTURERINGER

Artikel 22

Virksomhedsomstruktureringer inden for en koncern

1. En virksomhedsomstrukturering inden for en koncern eller overførsel af et skattesubjekts vedtægtsmæssige hjemsted giver ikke anledning til gevinster eller tab i forbindelse med fastsættelsen af det konsoliderede skattegrundlag.
2. Hvis der som følge af en virksomhedsomstrukturering eller en række transaktioner mellem koncernmedlemmer inden for en periode på to år sker overførsel af så godt som alle et skattesubjekts aktiver til en anden medlemsstat, og dette fører til en væsentlig ændring af aktivfaktoren, tilregnes de overførte aktiver det overførende skattesubjekts aktivfaktor i en periode på mindst fem år efter en sådan overførsel, så længe et koncernmedlem fortsat er den økonomiske ejer af aktiverne.
3. I forbindelse med denne artikel anses det i stk. 2 omhandlede overførende skattesubjekt, ifald det ikke længere eksisterer eller ikke længere har et fast driftssted i den medlemsstat, som aktiverne blev overført fra, for at have et fast driftssted i denne medlemsstat.

Artikel 23

Behandling af underskud, når en virksomhedsomstrukturering finder sted mellem to eller flere koncerner

1. Bliver en eller flere koncerner eller to eller flere koncernmedlemmer som følge af en virksomhedsomstrukturering del af en anden koncern, allokeres alle uudnyttede underskud i den eller de tidligere eksisterende koncerner til hvert af koncernmedlemmerne i overensstemmelse med kapital VIII og på grundlag af de faktorer, der er gældende ved udgangen af det skatteår, hvor virksomhedsomstruktureringen finder sted. Uudnyttede underskud i den eller de tidligere eksisterende koncerner fremføres til senere år.

Hvis to eller flere koncernmedlemmer bliver del af en anden koncern, allokeres ingen uudnyttede underskud fra den første koncern som omhandlet i stk. 1, forudsat at den samlede værdi af aktiv- og arbejdskraftfaktorerne for de udtrædende koncernmedlemmer udgør mindre end 20 % af værdien af disse to faktorer for hele den første koncern.

2. Fusionerer to eller flere hovedskattesubjekter, jf. artikel 2, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 2009/133/EF¹⁵, allokeres alle uudnyttede underskud i koncernen til medlemmerne i overensstemmelse med kapitel VIII på grundlag af de faktorer, der er gældende ved udgangen af det skatteår, hvor fusionen finder sted. Uudnyttede underskud fremføres til senere år.

KAPITEL VI

FORBINDELSER MELLEM KONCERNEN OG ANDRE ENHEDER

Artikel 24

Ikke-tilladt fritagelse ved afhændelse af andele

1. Når et skattesubjekt som følge af en afhændelse af andele forlader koncernen og det pågældende skattesubjekt inden for det indeværende eller det foregående skatteår ved en koncernintern transaktion har erhvervet et eller flere anlægsaktiver, bortset fra aktiver, der afskrives i en pulje, udelukkes et beløb svarende til disse anlægsaktiver fra den skattefritagelse, der er omhandlet i artikel 8 i direktiv 2016/XX/EU, medmindre det påvises, at den koncerninterne transaktion blev foretaget af velbegrundede kommercielle årsager.
2. Det beløb, der udelukkes af skattefritagelsen som omhandlet i stk. 1, er anlægsaktivets/-ernes markedsværdi på det tidspunkt, hvor skattesubjektet udtræder af koncernen, minus den skattemæssige værdi af anlægsaktiverne eller kostprisen som omhandlet i artikel 19 i direktiv 2016/XX/EU.
3. Er den reelle ejer af de afhændede andele et ikke-skattesubjekt eller et ikke-hjemmehørende skattesubjekt, hvor disse andele henføres til dets hovedkontor eller dets faste driftssted i et tredjeland, anses markedsværdien af aktivet eller aktiverne på afhændelsestidspunktet minus den skattemæssige værdi for at være modtaget af det skattesubjekt, der rådede over aktiverne inden den i stk. 1 omhandlede koncerninterne transaktion.

Artikel 25

Skattenedsættelser

1. En skattenedsættelse som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2016/XX/EU fordeles mellem koncernmedlemmerne i overensstemmelse med kapitel VIII.
2. Skattenedsættelsen i stk. 1 beregnes særskilt for hver enkel medlemsstat eller hvert enkelt tredjeland samt for hver type indkomst. Den må ikke overstige det beløb, der fremkommer, som følge af at den til et skattesubjekt eller et fast driftssted tilskrevne indkomst pålægges selskabsskattesatsen i den medlemsstat, hvor skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende, eller hvor det faste driftssted er beliggende.

¹⁵

Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310 af 25.11.2009, s. 34).

Artikel 26
Indeholdelse af skat

Renter og royalties, som betales af et koncernmedlem til en modtager uden for koncernen, kan være underlagt indeholdelse af skat efter de gældende regler i national lov eller eventuelle gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster i den medlemsstat, som koncernmedlemmet er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende i, alt efter omstændighederne. Den indeholdte skat deles mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med kapitel VIII under anvendelse af den formel, der finder anvendelse i det skatteår, hvor skatten pålægges.

KAPITEL VII

TRANSPARENTE ENHEDER

Artikel 27
Regler for fastsættelse af transparens i tilfælde af tredjelandsenheder

Spørgsmålet om, hvordan en enhed beliggende i tredjeland, som mindst to koncernmedlemmer har interesser i, skal behandles, fastsættes i en aftale mellem de berørte medlemsstater. Hovedskattemyndigheden træffer afgørelse, hvis der ikke findes en aftale.

KAPITEL VIII

FORDELING AF DET FÆLLES KONSOLIDEREDE SKATTEGRUNDLAG

Artikel 28
Generelle regler

1. Det konsoliderede skattegrundlag deles mellem koncernmedlemmerne i hvert skatteår på grundlag af en fordelingsformel. Ved fastsættelse af den andel, der tildeles koncernmedlem A, ser formelen ud som følger, idet omsætnings-, arbejdskraft- og aktivfaktorerne vægter lige meget:

$$\text{Andel A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Oms.}^A}{\text{Oms.}^{\text{Koncern}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Lønudg.}^A}{\text{Lønudg.}^{\text{Koncern}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Antal ansatte}^A}{\text{Antal ansatte}^{\text{Koncern}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktiver}^A}{\text{Aktiver}^{\text{Koncern}}} \right) * \text{Kons. skattegr.}$$

2. En koncerns konsoliderede skattegrundlag deles kun, når det er positivt.
3. Beregningen af fordelingen af det konsoliderede skattegrundlag foretages ved udgangen af koncernens skatteår.
4. En periode på 15 dage eller mere i en kalendermåned betragtes som en hel måned.
5. Ved fastsættelse af den andel, der tildeles et koncernmedlem, vægter omsætnings-, arbejdskraft- og aktivfaktorerne lige meget.

Artikel 29 *Sikkerhedsklausul*

Som en undtagelse fra reglen i artikel 28 kan hovedskattesubjektet eller en kompetent myndighed anmode om, at der benyttes en alternativ metode til fastsættelse af hvert koncernmedlems tildelte andel, hvis hovedskattesubjektet eller den kompetente myndighed mener, at resultatet af fordelingen til et koncernmedlem ikke på rimelig vis repræsenterer omfanget af det pågældende koncernmedlems erhvervsaktivitet. Der kan alene anvendes en alternativ metode, hvis der efter høring af alle de kompetente myndigheder og, om nødvendigt, afholdelse af relevant drøftelser efter artikel 77 og 78 skabes enighed om den alternative metode. Medlemsstaten for hovedskattemyndigheden underretter Kommissionen om den alternative metode, der benyttes.

Artikel 30 *Indtræden og udtræden af koncernen*

Den andel, der tildeles et skattesubjekt, som indtræder i eller udtræder af en koncern i løbet af et skatteår, fastsættes i forhold til antallet af kalendermåneder, hvor skattesubjektet var medlem af koncernen i det pågældende skatteår.

Artikel 31 *Transparente enheder*

Når et koncernmedlem har interesser i en transparent enhed, omfatter de faktorer, der anvendes ved fastlæggelsen af dette medlems tildelte andel, den transparente enheds omsætning, arbejdskraft og aktiver i forhold til skattesubjektets del i enhedens overskud og underskud.

Artikel 32 *Sammensætning af arbejdskraftfaktoren*

1. Arbejdskraftfaktoren består for halvdelen vedkommende af et koncernmedlems samlede lønudgifter i tælleren og koncernens samlede lønudgifter i nævneren, og for den anden halvdel vedkommende af antallet af ansatte i et koncernmedlem i tælleren og antallet af ansatte i koncernen i nævneren. Når der tilføjes en medarbejder til et koncernmedlems arbejdskraftfaktor, skal lønudgifterne i forbindelse med den pågældende medarbejder også allokere til arbejdskraftfaktoren for det pågældende koncernmedlem.
2. Antallet af ansatte opgøres ved udgangen af skatteåret.
3. Definitionen af ansatte sker ud fra national lov i den medlemsstat, hvor beskæftigelsen udøves.

Artikel 33 *Allokering af ansatte og lønudgifter*

1. Ansatte indgår i arbejdskraftfaktoren for det koncernmedlem, som de modtager løn fra.
2. Hvis ansatte fysisk udøver deres beskæftigelse under et andet koncernmedlems kontrol og ansvar, end det medlem, som de modtager løn fra, skal disse ansatte og de tilknyttede lønudgifter indgå i førstnævnte koncernmedlems arbejdskraftfaktor, uanset stk. 1.

Denne regel gælder kun, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- (a) beskæftigelsen varer i en sammenhængende periode på mindst tre måneder
 - (b) de ansatte udgør mindst 5 % af det samlede antal ansatte hos det koncernmedlem, som de modtager løn fra.
- 3. Ansatte omfatter også personer, som, selv om de ikke direkte er ansat af et koncernmedlem, udfører de samme opgaver som dem, der udføres af ansatte.
 - 4. Lønudgifter omfatter alle omkostninger til løn, bonus og alle andre former for godtgørelse til medarbejdere, herunder pensions- og sociale sikkerhedsomkostninger betalt af arbejdsgiveren samt dennes udgifter til at dække omkostninger ved de personer, der er nævnt i stk. 3.
 - 5. Lønudgifterne ansættes til et beløb svarende til de udgifter, som arbejdsgiveren behandler som fradragsberettigede i et skatteår.

Artikel 34

Sammensætning af aktivfaktoren

- 1. Aktivfaktoren består af gennemsnitsværdien af samtlige materielle anlægsaktiver, som ejes, lejes eller leases af et koncernmedlem i tælleren og gennemsnitsværdien af samtlige materielle anlægsaktiver, som ejes, lejes eller leases af koncernen i nævneren.
- 2. I de første fem år efter et skattesubjekts indtræden i en eksisterende eller en ny koncern, omfatter dets aktivfaktor også de samlede omkostninger, der er påløbet til forskning, udvikling, markedsføring og reklame for skattesubjektet i de seks år, der gik forud for dets indtræden i koncernen.

Artikel 35

Allokering af aktiver

- 1. Et aktiv indgår i aktivfaktoren for dets økonomiske ejer, jf. dog artikel 22, stk. 2 og 3. Hvis den økonomiske ejer ikke kan identificeres, indgår aktivet i den retmæssige ejers aktivfaktor.

Et aktiv, der ikke i praksis benyttes af den økonomiske ejer, indgår i aktivfaktoren for det koncernmedlem, der i praksis benytter aktivet, forudsat at det udgør mere end 5 % af den skattemæssige værdi af samtlige anlægsaktiver for det koncernmedlem, der i praksis benytter det.
- 2. Bortset fra de tilfælde, hvor der leases mellem koncernmedlemmer, skal leasede aktiver indgå i aktivfaktoren for det koncernmedlem, som er leasinggiver eller leasingtager af aktivet. Tilsvarende gælder for lejede aktiver.

Artikel 36

Værdiansættelse

- 1. Værdien af jord og andre ikke-afskrivningsberettigede materielle anlægsaktiver sættes til værdien på anskaffelsestidspunktet.
- 2. Værdien af et individuelt afskrivningsberettiget materielt anlægsaktiv sættes til gennemsnittet af dets skattemæssige værdi i begyndelsen og i slutningen af skatteåret.

Hvis et individuelt afskrivningsberettiget materielt anlægsaktiv som følge af en eller flere koncerninterne transaktioner indgår i et koncernmedlems aktivfaktor i mindre end et skatteår, beregnes den værdi, der skal tages i betragtning, med udgangspunkt i det antal måneder, som aktiverne indgik i det pågældende koncernmedlems aktivfaktor.

3. Puljen af anlægsaktiver som omhandlet i artikel 37 i direktiv 2016/XX/EU sættes til gennemsnittet af dens skattemæssige værdi i begyndelsen og i slutningen af skatteåret.
4. Lejeren eller leasingtageren af et aktiv, som denne ikke er den økonomiske ejer af, sætter værdien af det lejede eller leasede aktiv til otte gange den skyldige årlige netto leje- eller leasingbetaling minus alle beløb, som modtages fra videreleje eller videreleasing.

Et koncernmedlem, der udlejer eller leaser et aktiv, som det ikke er den økonomiske ejer af, sætter værdien af det lejede eller leasede aktiver til otte gange den skyldige årlige netto leje- eller leasingbetaling.

5. Hvis et koncernmedlem efter en koncernintern overførsel inden for det samme eller det foregående skatteår sælger et aktiv til en person uden for koncernen, indgår aktivet i det overførende koncernmedlems aktivfaktor for perioden mellem den koncerninterne overførsel og salget til personen uden for gruppen, medmindre de berørte koncernmedlemmer påviser, at den koncerninterne overførsel blev foretaget af velbegrundende kommercielle årsager.

Artikel 37

Sammensætning af omsætningsfaktoren

1. Omsætningsfaktoren består af den samlede omsætning, der kan henføres til et koncernmedlem, herunder faste driftssteder, som anses for at eksistere, jf. artikel 22, stk. 3, i tælleren og koncernens samlede omsætning i nævneren.
2. Ved omsætning forstås provenuet af alt salg af varer og al levering af tjenester efter rabatter og returneringer, eksklusive moms og andre skatter og afgifter. Fritagne indtægter, renter, dividender, royalties og provenu fra afhændelse af anlægsaktiver indgår ikke i omsætningsfaktoren, medmindre der er tale om indtægter, der er optjent i forbindelse med almindelig handel eller virksomhed. Koncerninterne salg af varer og levering af tjenester indgår ikke i omsætningsfaktoren.
3. Værdien af omsætningen fastsættes efter artikel 20 i direktiv 2016/XX/EU.

Artikel 38

Omsætning efter bestemmelsessted

1. Salg af varer skal indgå i omsætningsfaktoren for det koncernmedlem, der er beliggende i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til den person, der erhverver dem, slutter. Hvis det ikke er muligt at identificere dette sted, tilregnes salget af varerne det koncernmedlem, der er beliggende i den medlemsstat, hvor varerne sidst var lokaliseret.
2. Levering af tjenesteydelser skal indgå i omsætningsfaktoren for det koncernmedlem, der er beliggende i den medlemsstat, hvor tjenesterne fysisk udføres eller faktisk leveres.

3. Fritagne indtægter, renter, dividender, royalties og provenu fra afhændelse af anlægsaktiver, som indgår i omsætningsfaktoren, tilregnes modtageren af disse indtægter, renter, dividender, royalties eller dette provenu.
4. Hvis der ikke findes et koncernmedlem i den medlemsstat, hvor varerne leveres eller tjenesterne udføres, eller hvis der leveres varer eller udføres tjenester i et tredjeland, skal salget af varer og leveringen af tjenester indgå i omsætningsfaktoren for alle koncernmedlemmer i forhold til deres arbejdskraft- og aktivfaktorer.
5. Hvis der er mere end et koncernmedlem i den medlemsstat, hvor varerne leveres eller tjenesterne udføres, skal salget indgå i omsætningsfaktoren for alle koncernmedlemmer, der er beliggende i den pågældende medlemsstat, i forhold til deres arbejdskraft- og aktivfaktorer.

Artikel 39

Detaljerede regler om beregning af faktorer

Kommissionen kan vedtage retsakter med detaljerede regler for beregningen af arbejdskraft-, aktiv- og omsætningsfaktorerne, allokeringen af ansatte og lønudgifter, aktiver og omsætning til den respektive faktor samt værdiansættelsen af aktiver. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 77, stk. 2.

Artikel 40

Beregning af aktiv- og omsætningsfaktoren for finansielle institutioner

1. Aktivfaktoren for en finansiell institution som omhandlet i artikel 4, nr. 29), litra a), d), e), f), g), h) og i), i direktiv 2016/XX/EU udgøres af 10 % af værdien af finansielle aktiver, bortsat fra egne andele og interesser, som giver anledning til skattefritaget indkomst. Finansielle aktiver omfatter aktiver, der besiddes med henblik på salg, jf. artikel 21 i direktiv 2016/XX/EU. Finansielle aktiver skal indgå i aktivfaktoren for det koncernmedlem, i hvis regnskaber de blev opført, da det blev medlem af koncernen.
2. Omsætningsfaktoren for en finansiell institution som omhandlet i artikel 4, nr. 29), litra a), d), e), f), g), h) og i), i direktiv 2016/XX/EU udgøres af 10 % af dens indtægter i form af renter, gebyrer, provisioner og indtægter fra værdipapirer, eksklusive moms og andre skatter og afgifter. Koncerninterne salg medregnes ikke. Med henblik på artikel 38, stk. 2, anses finansielle tjenesteydelser, når der er tale om lån med sikkerhed, for at være leveret i den medlemsstat, hvor sikkerheden er stillet, eller, hvis denne medlemsstat ikke kan identificeres, i den medlemsstat, hvor sikkerheden er registreret. Andre finansielle tjenesteydelser anses for at være leveret i medlemsstaten for låntageren eller for den person, som betaler gebyrer, provisioner eller anden indtægt. Hvis låntageren eller den person, som betaler gebyrer, provisioner eller anden indtægt, ikke kan identificeres, eller hvis den medlemsstat, hvor sikkerheden er stillet eller registreret, ikke kan identificeres, tilregnes omsætningen alle koncernmedlemmer i forhold til deres arbejdskraft- og aktivfaktorer.

Artikel 41

Beregning af aktiv- og omsætningsfaktoren for forsikringsvirksomheder

1. Aktivfaktoren for forsikringsvirksomheder som omhandlet i artikel 4, nr. 29), litra b) og c), i direktiv 2016/XX/EU udgøres af 10 % af værdien af de finansielle aktiver, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1.
2. Omsætningsfaktoren for forsikringsvirksomheder som omhandlet i artikel 4, nr. 29), litra b) og c), i direktiv 2016/XX/EU udgøres af 10 % af alle præmieindtægter efter fradrag af genforsikringsandelen, allokerede investeringsafkast overført fra det ikke-tekniske regnskab, andre tekniske indtægter efter fradrag af genforsikringsandelen samt investeringsindtægter, gebyrer og provisioner, eksklusive moms og andre skatter og afgifter. Med henblik på artikel 38, stk. 2, anses forsikringsydelser for at være leveret i forsikringstagerens medlemsstat. Anden omsætning tilregnes alle koncernmedlemmer i forhold til deres arbejdskraft- og aktivfaktorer.

Artikel 42

Olie og gas

Uanset artikel 38, stk. 1, 2 og 3, tilregnes omsætningen for et koncernmedlem, hvis hovedvirksomhed er efterforskning efter eller produktion af olie eller gas, koncernmedlemmet i den medlemsstat, hvor olien eller gasen udvindes eller produceres.

Hvis der ikke findes et koncernmedlem i den medlemsstat, hvor efterforskningen efter eller produktionen af olie og gas finder sted, eller hvis efterforskningen eller produktionen finder sted i et tredjeland, hvor koncernmedlemmet, som foretager udforskningen efter eller produktionen af olie og gas, ikke har et fast driftssted, tilregnes omsætningen det pågældende koncernmedlem, uanset artikel 38, stk. 4 og 5.

Artikel 43

Søtransport, transport ad indre vandveje og lufttransport

Indtægter, udgifter og andre fradragsberettigede poster for et koncernmedlem, hvis hovedvirksomhed er drift af skibe eller fly i international trafik eller drift af både, der benyttes ved transport ad indre vandveje, medregnes ikke i skattegrundlaget og fordeles ikke efter bestemmelserne i artikel 28. I stedet tilregnes disse indtægter, udgifter og andre fradragsberettigede poster det pågældende koncernmedlem på transaktionsbasis og underlægges prisjusteringer i overensstemmelse med artikel 56 i direktiv 2016/XX/EU.

Interesser i koncernmedlemmet eller dets egne interesser i andre selskaber tages i betragtning ved fastsættelsen af, om der er tale om en koncern, jf. artikel 5 og 6.

Artikel 44

Fradragsberettigede poster i den tildelte andel

Følgende poster fradrages den tildelte andel:

- (a) uudnyttede underskud, som et skattesubjekt har oparbejdet, før det blev underlagt reglerne i dette direktiv, som omhandlet i artikel 15
- (b) uudnyttede underskud, som er opstået på koncernniveau, som omhandlet i artikel 15 sammenholdt med artikel 18, litra b), og i artikel 23

- (c) beløb vedrørende afhændelse af anlægsaktiver som omhandlet i artikel 11, indtægter og udgifter knyttet til langfristede kontrakter som omhandlet i artikel 12 og fremtidige udgifter som omhandlet i artikel 13, stk. 3
- (d) ved forsikringsvirksomheder, frivillige tekniske hensættelser som omhandlet i artikel 28, litra d), i direktiv 2016/XX/EU
- (e) gaver og donationer til velgørende organer, som er fradragsberettigede efter national lov, som omhandlet i artikel 9, stk. 4, i direktiv 2016/XX/EU
- (f) pensionsopsparinger, som er fradragsberettigede efter national lov, som omhandlet i artikel 24 i direktiv 2016/XX/EU.

Artikel 45
Skattetilsvær

De enkelte koncernmedlemmers skattetilsvær fastsættes ved at anvende den nationale skattesats på deres tildelte andel, justeret i overensstemmelse med artikel 44 og yderligere reduceret med de i artikel 25 omhandlede fradrag.

KAPITEL IX

ADMINISTRATION OG PROCEDURER

Artikel 46
Anmeldelse af etablering af en koncern

1. Hovedskattesubjektet anmelder etableringen af en koncern til hovedskattemyndigheden på vegne af de øvrige koncernmedlemmer mindst tre måneder før begyndelsen af det skatteår, hvor koncernen begynder at anvende reglerne i dette direktiv.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal dække samtlige koncernmedlemmer, undtagen ved rederiselskaber som omhandlet i artikel 2, stk. 4.
3. Hovedskattemyndigheden sender straks anmeldelsen til de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, hvor koncernmedlemmerne er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende i form af et fast driftssted. Disse myndigheder kan inden for en måned efter fremsendelsen forelægge deres synspunkter og eventuelle relevante oplysninger om gyldigheden og omfanget af anmeldelsen for hovedskattemyndigheden.
4. Hvis der ikke indgives en anmeldelse, foretager hovedskattemyndigheden senest seks måneder efter konstateringen af en manglende anmeldelse skatteansættelser for de skatteår, som koncernen antages at have eksisteret. Disse skatteansættelser må under ingen omstændigheder gå længere tilbage end de fem foregående skatteår.

Artikel 47
Bindingsperiode for en koncern

1. Dette direktiv finder anvendelse på en koncern en måned efter, at de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, hvor koncernmedlemmerne er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende i form af et fast driftssted, har modtaget anmeldelse

af etableringen af en koncern, jf. artikel 46, stk. 3. Hovedskattemyndigheden oplyser hovedskattesubjektet herom.

2. En koncern anvender reglerne i dette direktiv, for så vidt som det fortsat har pligt hertil efter artikel 2, stk. 1 og 2. Hovedskattesubjektet skal indgive en anmeldelse af ophør til hovedskattemyndigheden, hvis den koncern, som det tilhører, i sin helhed ikke længere opfylder de i artikel 2, stk. 1 og 2, anførte betingelser for at anvende reglerne i dette direktiv.
3. Et skattesubjekt, der ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, kan vælge fortsat at anvende disse regler, forudsat at skattesubjektet opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 3. Skattesubjektet kan også vælge at anvende reglerne i direktiv 2016/XX/EU, hvis det ikke opfylder betingelsen i artikel 2, stk. 1, litra d).
4. Et hovedskattesubjekt, som har valgt at anvende reglerne i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og som vælger at ophøre med at anvende dem, skal anmelde dette til hovedskattemyndigheden ved udgangen af perioden på fem skatteår.
5. Et hovedskattesubjekt i en koncern, som har valgt at anvende reglerne i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og som beslutter at forlænge anvendelsen heraf ved udgangen af perioden på fem skatteår, skal over for hovedskattemyndigheden dokumentere, at betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og d), er opfyldt.

Artikel 48

Oplysninger i anmeldelsen af etablering af en koncern

Anmeldelsen af etablering af en koncern skal indeholde følgende oplysninger:

- (a) identifikation af koncernmedlemmerne
- (b) bevis for opfyldelse af kriterierne i artikel 5 og 6
- (c) oplysninger om alle tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 56 i direktiv 2016/XX/EU
- (d) skattesubjekternes retlige form, vedtægtsmæssige hjemsted og sted for den faktiske ledelse
- (e) det skatteår, som koncernen etableres i.

Kommissionen kan vedtage en retsakt om indførelse af en standardformular for anmeldelse af etablering af en koncern. Den pågældende gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 77, stk. 2.

Artikel 49

Behandling af anmeldelsen af etablering af en koncern

1. Den hovedskattemyndighed, som anmeldelsen af etablering af en koncern er indgivet rettidigt til, undersøger, om koncernen ifølge oplysningerne i anmeldelsen opfylder kravene i dette direktiv. Anmeldelsen anses for at være anerkendt, hvis den ikke afvises af hovedskattemyndigheden inden for tre måneder efter modtagelsen.
2. Forudsat at skattesubjektet har givet alle fuldstændige relevante oplysninger, jf. artikel 48, får en efterfølgende konstatering af, at den fremsendte liste over

koncernmedlemmer ikke er korrekt, ingen indvirkning på gyldigheden af anmeldelsen af etablering af en koncern. En eventuel ukorrekt anmeldelse korrigeres, og alle øvrige nødvendige foranstaltninger træffes fra begyndelsen af det skatteår, hvor fejlen blev konstateret.

3. Hvis der ikke er givet fuldstændige oplysninger kan hovedskattemyndigheden, efter aftale med de øvrige berørte kompetente myndigheder, erklære den oprindelige anmeldelse for ugyldig, hvorved der foretages ændringer af skatteansættelserne for koncernen/koncernmedlemmerne i overensstemmelse med fristerne i artikel 56.

Artikel 50 *Skatteår*

1. Alle koncernmedlemmer skal have det samme skatteår.
2. I det år, hvor et skattesubjekt træder ind i en koncern, afstemmes dets skatteår efter det for koncernen gældende. Den til skattesubjektet tildelte andel for det pågældende skatteår beregnes i forhold til antallet af kalendermåneder, som selskabet har tilhørt koncernen.
3. Den til skattesubjektet tildelte andel for det år, hvor det forlader en koncern, beregnes i forhold til antallet af kalendermåneder, som selskabet har tilhørt koncernen.

Artikel 51 *Selvangivelse og skatteansættelser*

1. Hovedskattesubjektet indgiver koncernens konsoliderede selvangivelse til hovedskattemyndigheden.
2. Den konsoliderede selvangivelse behandles som en ansættelse af hvert enkelt koncernmedlems skattetilsvær ("skatteansættelse"). Er det i en medlemsstat lov fastsat, at en selvangivelse har retlig status som en skatteansættelse og skal behandles som et instrument til tvangsinddrivelse af skattegæld, har den konsoliderede selvangivelse samme virkning for et koncernmedlem, der er skattepligtigt i den pågældende medlemsstat.
3. Har den konsoliderede selvangivelse ikke retlig status som en skatteansættelse med henblik på tvangsinddrivelse af skattegæld, kan den kompetente myndighed i en medlemsstat, for så vidt angår et koncernmedlem, som er skattemæssigt hjemmehørende i denne medlemsstat eller beliggende der i form af et fast driftssted, udstede et nationalt retsmiddel, som tillader håndhævelse i medlemsstaten. Dette retsmiddel skal indeholde dataene i den konsoliderede selvangivelse for koncernmedlemmet. Det er kun muligt at indgive klager over dette retsmiddel på grund af formalia og ikke på grund af den tilgrundliggende skatteansættelse. Proceduren er underlagt national lov i den berørte medlemsstat.
4. Hovedskattesubjektet er ansvarligt for alle procedurekrav i forbindelse med beskatning af faste driftssteder som omhandlet i artikel 11, stk. 4, og artikel 22, stk. 3.
5. Den konsoliderede selvangivelse skal indgives til hovedskattemyndigheden senest ni måneder efter skatteårets afslutning.

Artikel 52
Indholdet af den konsoliderede selvangivelse

Den konsoliderede selvangivelse skal indeholde følgende oplysninger:

- (a) identifikation af hovedskattesubjektet
- (b) identifikation af alle koncernmedlemmerne
- (c) identifikation af alle tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 56 i direktiv 2016/XX/EU
- (d) det skatteår, som selvangivelsen vedrører
- (e) beregningen af skattegrundlaget for hvert koncernmedlem
- (f) beregningen af det konsoliderede skattegrundlag
- (g) beregningen af hvert koncernmedlems tildelte andel
- (h) beregningen af hvert koncernmedlems skattetilsvær.

Artikel 53
Underretning om fejl i den konsoliderede selvangivelse

Hovedskattesubjektet underretter hovedskattemyndigheden om fejl i den konsoliderede selvangivelse. Hovedskattemyndigheden foretager ændringer af skatteansættelsen i overensstemmelse med artikel 56, stk. 3, hvor det er nødvendigt.

Artikel 54
Manglende selvangivelse

Hvis hovedskattesubjektet ikke indgiver en konsolideret selvangivelse, foretager hovedskattemyndigheden en skatteansættelse ud fra et estimat, hvor der tages hensyn til alle tilgængelige oplysninger. Hovedskattesubjektet kan klage over denne ansættelse.

Artikel 55
Elektronisk indgivelse, selvangivelser og dokumentation

Kommissionen kan vedtage retsakter med regler om elektronisk indgivelse af den konsoliderede selvangivelse, om den konsoliderede selvangivelses form, om det selvstændige skattesubjekts selvangivelses form og om påkrævet ledsagende dokumentation. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 77, stk. 2.

Artikel 56
Ændrede skatteansættelser

1. Hovedskattemyndigheden kontrollerer, at den konsoliderede selvangivelse opfylder bestemmelserne i artikel 52.
2. Hvor det er påkrævet, foretager hovedskattemyndigheden en ændring af en skatteansættelse senest tre år efter den sidste dato for indgivelse af den konsoliderede selvangivelse eller, hvis der ikke er indgivet en selvangivelse inden denne dato, senest tre år efter en skatteansættelse efter artikel 54.

Der kan ikke foretages ændring af en skatteansættelse for samme koncern mere end én gang inden for en periode på 12 måneder.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, når der foretages ændring af en skatteansættelse som følge af en domstolsafgørelse i hovedskattemyndighedens medlemsstat, jf. artikel 65, eller som følge af en gensidig aftale eller voldgiftsprocedure med et tredjeland. Disse ændringer af skatteansættelsen skal foretages senest tolv måneder efter domstolsafgørelsen i hovedskattemyndighedens medlemsstat eller indgåelsen af den gensidige aftale eller afslutningen af voldgiftsproceduren.
4. Uanset stk. 2 kan der foretages ændring af skatteansættelsen inden for seks år efter den sidste frist for indgivelse af den konsoliderede selvangivelse, hvis dette er begrundet i en forsætlig eller en groft uagtksom urigtig angivelse fra et skattesubjekts side, eller inden for 12 år, når den urigtige angivelse er genstand for strafferetlig forfølgelse. Den ændrede skatteansættelse skal foretages senest 12 måneder efter konstateringen af den urigtige angivelse, medmindre det objektivt begrundes, at det er nødvendigt med en længere periode af hensyn til yderligere undersøgelse eller efterforskning. En sådan ændring af skatteansættelsen må udelukkende vedrøre de urigtige oplysninger i angivelsen.
5. Inden der foretages en ændring af skatteansættelsen hører hovedskattemyndigheden de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor et koncernmedlem er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende i form af et fast driftssted. Disse myndigheder kan fremsætte deres synspunkter senest en måned efter høringen.

Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor et koncernmedlem er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende i form af et fast driftssted, kan anmode hovedskattemyndigheden om at foretage en ændring af skatteansættelsen. Underretter hovedskattemyndigheden ikke inden for tre måneder den kompetente myndighed om, at den agter at foretage en ændring af skatteansættelsen, skal dette betragtes som en afvisning.
6. Der foretages ikke ændringer af skatteansættelsen for at justere det konsoliderede skattegrundlag, hvis forskellen mellem det angivne konsoliderede skattegrundlag og det korrigerede konsoliderede skattegrundlag ikke overstiger 5 000 EUR eller 1 % af det konsoliderede skattegrundlag, alt efter hvad der er lavest.

Der foretages ikke ændringer af skatteansættelsen for at justere beregningen af de tildelte andele, hvis de tildelte andele samlet set for de koncernmedlemmer, der er hjemmehørende eller etableret i en medlemsstat, vil skulle justeres med mindre end 0,5 %.

Artikel 57 *Central database*

Den konsoliderede selvangivelse og de støttedokumenter, der indsendes af hovedskattesubjektet, lagres i en central database, som alle kompetente myndigheder har adgang til. Den centrale database opdateres regelmæssigt med alle yderligere oplysninger og dokumenter og alle afgørelser og meddelelser fra hovedskattemyndigheden.

Artikel 58 *Ændring af hovedskattesubjekt*

Hovedskattesubjektet kan ikke ændres, medmindre hovedskattesubjektet stopper med at opfylde betingelserne i artikel 3, nr. 11). Koncernen udpeger i så fald et nyt hovedskattesubjekt.

Under ekstraordinære omstændigheder kan de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor koncernmedlemmerne er hjemmehørende eller har et fast driftssted, senest seks måneder efter den i artikel 46 omhandlede anmeldelse eller senest seks måneder efter en omstrukturering, hvori hovedskattesubjektet er involveret, efter fælles aftale beslutte, at et andet skattesubjekt end det, der er udpeget af koncernen, skal være hovedskattesubjekt.

Artikel 59

Opbevaring af dokumentation

Hvert enkelt koncernmedlem skal opbevare tilstrækkeligt detaljerede optegnelser og støttedokumenter til at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv samt at der kan foretages kontroller som omhandlet i artikel 64, stk. 2.

Artikel 60

Levering af oplysninger til de kompetente myndigheder

Et skattesubjekt giver efter anmodning fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende eller har sit faste driftssted, alle oplysninger, som måtte være relevante for at kunne bestemme dets skattetilsvær. Hovedskattesubjektet skal efter anmodning fra hovedskattemyndigheden desuden give alle oplysninger, som måtte være relevante for at kunne bestemme det konsoliderede skattegrundlag eller skattetilsværet for et givet koncernmedlem.

Artikel 61

Anmodning om udtalelse fra den kompetente myndighed

1. Et skattesubjekt kan anmode den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende eller har et fast driftssted, om en udtalelse om gennemførelsen af reglerne i dette direktiv i forbindelse med en specifik transaktion eller række af transaktioner, som det har planer om at foretage. Et skattesubjekt kan også anmode om en udtalelse om den foreslåede sammensætning af en koncern. Den kompetente myndighed træffer alle mulige skridt for at imødekomme anmodningen inden for en rimelig frist.

Den kompetente myndigheds udtalelse er bindende for den, når alle relevante oplysninger vedrørende den planlagte transaktion eller række af transaktioner er blevet forelagt, medmindre domstolene i hovedskattemyndighedens medlemsstat efterfølgende træffer anden afgørelse, jf. artikel 65. Hvis skattesubjektet ikke er enig i udtalelsen, kan det handle efter egen fortolkning, men skal i så fald gøre opmærksom herpå i den konsoliderede selvangivelse.

2. Er to eller flere koncernmedlemmer i forskellige medlemsstater direkte involveret i en specifik transaktion eller en række af transaktioner, eller vedrører anmodningen den foreslåede sammensætning af en koncern, bliver de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater enige om en fælles udtalelse.

Artikel 62

Kommunikation mellem kompetente myndigheder

1. De oplysninger, der meddeles i henhold til reglerne i dette direktiv, indgives i videst muligt omfang elektronisk ved anvendelse af CCN/CSI-netværket (Common Communication Network/Common System Interface).

2. En kompetent myndighed, der modtager en anmodning efter direktiv 2011/16/EU¹⁶ om samarbejde eller udveksling af oplysninger vedrørende et koncernmedlem, reagerer herpå inden for de frister, der er fastlagt i nævnte direktivs artikel 7.

Artikel 63

Klausul om tavshedspligt

1. Alle oplysninger, som en medlemsstat får kendskab til efter reglerne i dette direktiv, er omfattet af tavshedspligt i den pågældende medlemsstat og nyder samme beskyttelse, som tilsvarende oplysninger under denne medlemsstats nationale lovgivning. Disse oplysninger:
- (a) må kun stilles til rådighed for personer, som er direkte beskæftiget med skatteansættelsen eller den administrative kontrol hermed
 - (b) må endvidere kun frigives i forbindelse med retlige eller administrative procedurer, som kan medføre sanktioner og er iværksat med henblik på eller i forbindelse med udarbejdelsen af skatteansættelsen eller kontrollen hermed og kun til personer, som er direkte inddraget i disse procedurer; oplysningerne kan dog videregives under åbne retsmøder eller i domme, såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, ikke modsætter sig dette
 - (c) må under ingen omstændigheder anvendes til andet end skattemæssige formål eller i forbindelse med en retlig eller administrativ procedure, der kan medføre sanktioner, og som iværksættes med henblik på eller i forbindelse med udarbejdelsen af skatteansættelsen eller kontrollen hermed.

Endvidere kan medlemsstater beslutte, at de i første afsnit omhandlede oplysninger anvendes ved ansættelse af andre bidrag, afgifter og skatter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 2011/16/EU.

2. Med tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, der videregiver oplysninger i henhold til direktiv 2011/16/EU, og kun i det omfang dette er tilladt i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, der modtager oplysninger, er hjemmehørende, kan oplysninger, der modtages i henhold til direktiv 2011/16/EU, anvendes til andre formål end dem, der er nævnt i stk. 1. En sådan tilladelse gives, hvis oplysningerne kan anvendes til lignende formål i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne, er hjemmehørende.

Artikel 64

Kontrol

1. Hovedskattemyndigheden kan indlede og koordinere kontrol af koncernmedlemmer. Der kan også indledes en kontrol efter anmodning fra en kompetent myndighed.
- Hovedskattemyndigheden og de andre berørte kompetente myndigheder fastsætter i fællesskab, hvilket omfang og indhold en kontrol skal have, og hvilke koncernmedlemmer der skal kontrolleres

¹⁶ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

2. En kontrol foregår efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor den foretages, med forbehold af de justeringer der måtte være nødvendige for at sikre en korrekt gennemførelse af reglerne i dette direktiv. Denne kontrol kan omfatte undersøgelser, inspektioner og afhøringer af enhver art med henblik på at undersøge, om skattesubjektet overholder reglerne i dette direktiv.
3. Hovedskattemyndigheden samler resultaterne af alle kontroller.

Artikel 65
Uenighed mellem medlemsstater

1. Er den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor koncernmedlemmet er skattemæssigt hjemmehørende eller beliggende i form af et fast driftssted, uenig i en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden efter artikel 49, artikel 56, stk. 2 eller 4, eller artikel 56, stk. 5, andet afsnit, kan den indbringe denne afgørelse for domstolen i hovedskattemyndighedens medlemsstat inden for en periode på tre måneder.
2. Den kompetente myndighed har mindst de samme procedurerettigheder, som et skattesubjekt har ifølge loven i den pågældende medlemsstat i sager anlagt med en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden.

Artikel 66
Klager

1. Et hovedskattesubjekt kan bl.a. klage over følgende:
 - (a) en afgørelse om afvisning af en anmeldelse af etablering af en koncern
 - (b) en opfordring til at fremsende dokumenter eller oplysninger
 - (c) en ændret skatteansættelse
 - (d) en skatteansættelse efter manglende indgivelse af en konsolideret selvangivelse
 - (e) skattemyndighedens erklæring af den oprindelige anmeldelse af etablering af en koncern for ugyldig, jf. artikel 49, stk. 2.Klagen skal være indgivet senest 60 dage efter meddelelsen af det, der klages over.
2. En klage har ikke opsættende virkning for et skattesubjekts skattepligt.
3. Uanset artikel 56, stk. 2, kan der foretages en ændring af skatteansættelsen, for at resultatet af en klage får virkning.

Artikel 67
Administrative klager

1. Klager over ændrede skatteansættelser eller skatteansættelser, der er foretaget efter artikel 54, behandles af et administrativt organ, der ifølge loven i hovedskattesubjektets medlemsstat er kompetent til at behandle klager i første instans. Det administrative organ skal være uafhængigt af skattemyndighederne i hovedskattemyndighedens medlemsstat. Hvis der ikke findes et sådant administrativt organ i medlemsstaten kan hovedskattesubjektet direkte anlægge søgsmål.
2. Ved fremsættelse af anbringender for det administrative organ, der er omhandlet i stk. 1, arbejder hovedskattemyndigheden nært sammen med de andre kompetente myndigheder.

3. Det administrative organ, der er omhandlet i stk. 1, kan om nødvendigt kræve, at der bliver forelagt dokumentation af hovedskattesubjektet og hovedskattemyndigheden om skatteanliggender for koncernmedlemmerne og andre tilknyttede selskaber og om ret og praksis i de andre berørte medlemsstater. De kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater giver hovedskattemyndigheden al den bistand, der er nødvendig.
4. Hvis det administrative organ, der er omhandlet i stk. 1, ændrer hovedskattemyndighedens afgørelse, erstatter den ændrede afgørelse hovedskattemyndighedens afgørelse og behandles som hovedskattemyndighedens afgørelse.
5. Det administrative organ, der er omhandlet i stk. 1, træffer afgørelse om klagen inden for seks måneder. Har hovedskattesubjektet ikke modtaget en afgørelse inden for denne frist, anses hovedskattemyndighedens afgørelse for at være bekræftet.
6. Bliver afgørelsen bekræftet eller ændret, har hovedskattesubjektet ret til at klage direkte til domstolen i hovedskattemyndighedens medlemsstat senest 60 dage efter modtagelsen af afgørelsen fra det administrative organ, der er nævnt i stk. 1.
7. Annulleres afgørelsen, sender det administrative organ, der er omhandlet i stk. 1, sagen tilbage til hovedskattemyndigheden. Hovedskattemyndigheden træffer en ny afgørelse inden for 60 dage fra datoen, hvor den fik meddelt det administrative organs afgørelse. Hovedskattesubjektet kan klage over enhver ny afgørelse enten i henhold til stk. 1 eller direkte til domstolen i hovedskattemyndighedens medlemsstat senest 60 dage efter modtagelsen af afgørelsen. Træffer hovedskattemyndigheden ikke en ny afgørelse inden for 60 dage, kan hovedskattesubjektet klage over hovedskattemyndighedens oprindelige afgørelse til domstolen i hovedskattemyndighedens medlemsstat.

Artikel 68 *Søgsmål*

1. Et søgsmål mod en afgørelse truffet af hovedskattemyndigheden er underlagt loven i hovedskattemyndighedens medlemsstat, jf. stk. 3.
2. Ved fremsættelse af anbringender for domstolen konsulterer hovedskattemyndigheden de andre kompetente myndigheder.
3. En national domstol kan kræve, at hovedskattesubjektet eller hovedskattemyndigheden forelægger dokumentation om skatteanliggender for koncernmedlemmerne og andre tilknyttede selskaber og om ret og praksis i de andre berørte medlemsstater. De kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater giver hovedskattemyndigheden al den bistand, der er nødvendig.

KAPITEL X

SAMSPIL MED DIREKTIV 2016/XX/EU

Artikel 69
Regel om begrænsning af rentebetalinger

1. I forbindelse med dette direktiv behandles en koncern som ét enkelt skattesubjekt efter artikel 13 i direktiv 2016/XX/EU. Koncernen repræsenteres af hovedskattesubjektet.
2. Hvor stk. 1 finder anvendelse, beregnes de overstigende låneomkostninger og EBITDA på koncernniveau, idet resultatet for alle koncernmedlemmerne medregnes. Det beløb på 3 000 000 EUR, der er omhandlet i artikel 13 i direktiv 2016/XX/EU, øges til 5 000 000.
3. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter efter artikel 75 med henblik på at fastlægge mere detaljerede regler til at forhindre fragmentering i forbindelse med låneomkostningers fradragsberettigelse.

Artikel 70
Værdiansættelse

I forbindelse med dette direktiv finder artikel 20, stk. 2, i direktiv 2016/XX/EU ikke anvendelse for en koncern, hvis alle koncernmedlemmerne er beliggende i en medlemsstat, der ikke har indført euroen; i så fald bestemmer hovedskattesubjektet den gældende valuta.

Artikel 71
Udligning af underskud og genbeskatning

1. Artikel 41 i direktiv 2016/XX/EU om udligning af underskud og genbeskatning ophører automatisk med at gælde, når nærværende direktiv træder i kraft.
2. Overførte tab, som endnu ikke er blevet genbeskattet, når dette direktiv træder i kraft, forbliver hos det skattesubjekt, som de er overført til.

Artikel 72
Switch-over

I forbindelse med dette direktiv finder henvisningen i artikel 53, stk. 1, i direktiv 2016/XX/EU til den lovbestemte skattesats, som skattesubjektet ville være underlagt, ikke anvendelse og erstattes i stedet af den gennemsnitlige lovbestemte selskabsskattesats, som finder anvendelse blandt medlemsstaterne.

Artikel 73
Kontrollerede udenlandske selskaber

I forbindelse med dette direktiv begrænses omfanget af bestemmelserne vedrørende kontrollerede udenlandske selskaber i artikel 59 i direktiv 2016/XX/EU til forhold mellem koncernmedlemmer og enheder, som er skattemæssigt hjemmehørende eller fast driftssteder i et tredjeland.

Artikel 74
Hybride mismatch

I forbindelse med dette direktiv begrænses omfanget af bestemmelserne i artikel 61 i direktiv 2016/XX/EU til forhold mellem koncernmedlemmer og ikke-koncernmedlemmer, der er tilknyttede selskaber, som omhandlet i artikel 56 i direktiv 2016/XX/EU.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 75

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, artikel 3 og artikel 69, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra dette direktivs ikrafttrædelsesdato.
3. Delegationen af beføjelser i artikel 2, stk. 5, artikel 3 og artikel 69, stk. 3, kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget efter artikel 2, stk. 5, artikel 3 og artikel 69, stk. 3, træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har meddelt Kommissionen, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 76

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem og om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

Artikel 77

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 78

Høringer om artikel 29

Det ved artikel 77 nedsatte udvalg kan også drøfte anvendelsen af artikel 29 i en given sag.

Artikel 79
Evaluerings

Kommissionen gennemgår fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv anvendelsen heraf og forelægger Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv. Rapporten skal navnlig indeholde en analyse af virkningerne af den mekanisme, der oprettes i kapitel VIII i dette direktiv til fordeling af skattegrundlag mellem medlemsstaterne.

Artikel 80
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. marts 2021.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforordninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 81
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 82
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Rådets vegne
Formand